

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν Ἀθήναις τῆ 25 Ἰουνίου 1941

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 211

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ καὶ τοῦ ἀφολοῦντος προγράμματος τῶν μαθημάτων τῶν διδασκόντων εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Πρακτικῶν Ἀσκειῶν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1940—1941.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τοὺς ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 4373 ἀπὸ τῆς διαρρυθμίσσεως τῶν σχολίων τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσσεως, τὸ ἄρθρον 8 ἐξάρ. 1 παράγρ. ε' τοῦ νόμου 4653 ἀπὸ τῆς διατάξεως τῆς Ἐκπαίδευσσεως καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 59)1941 πρᾶξιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Ἐκπαίδευσσεως, ἀπερρίστανται καὶ διατάσσονται :

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἐν τοῖς Πρακτικαῖς Ἀσκαίαις ἀφροτέρων τῶν γύλων διδασκόμενα μαθήματα, ὁ πρὸς διδασκαλίαν ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἀναγκαῖος χρόνος καὶ ἡ κατὰ τάξιν κατανομή τῆς ἐξ ἑκάστου τῶν μαθημάτων τούτων διδακτικῆς ὕλης ὁρίζονται διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1940—1941 ὡς ἑξῆς :

1. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Φ ἄ ξ ι ς Γ'

Θερμὴν περίοδον. Ὁρα 1.

Φθινοπωρινὴν περίοδον. Ὁρα 1.

Σύντομος Ἱστορία τοῦ ἔργου τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῶν κατ' ἡμᾶς χρόνων, μὴ κίνητρον τῆς θρησκευτικῆς ρωτογνωμίας, αἰτίνας συντελέσαντες εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διδασκαλίας αὐτῆς.

Τ ἄ ξ ι ς Δ'

Θερμὴν περίοδον. Ὁρα 1.

Φθινοπωρινὴν περίοδον. Ὁρα 1.

Μετὰ συντομωτάτην εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία περικοπῶν ἐκ τῶν βιβλίων αὐτῆς (Ἐθαγγελίων, Πράξεων καὶ Ἐπιστολῶν τῶν Ἀποστόλων) ἀνακερραμένων εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ.

Τ ἄ ξ ι ς Ε'

Θερμὴν περίοδον. Ὁρα 1.

Φθινοπωρινὴν περίοδον. Ὁρα 2.

Ὁρθόδοξος Κατήχησις δι' ἀνακερραλιστικῶς καὶ συστηματικῶς τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις τάξεσιν ἐξαχθεῖσιν θρησκευτικῶν ἀληθειῶν καὶ καθιερωτῶν μετὰ τῆς Ὁρθόδοξου καὶ τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν ὀριστικῶν δογματικῶν διαφορῶν. Κατάκειρις τῆς διαγωγῆς τῆς χριστιανικῆς ὑπὲρ τῆς λοιπῆς θρησκείας.

Συντομωτάτη καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἱστορικὴ λειτουργικὴ.

Τ ἄ ξ ι ς ΣΤ'

Θερμὴν περίοδον. Ὁρα 1.

Φθινοπωρινὴν περίοδον. Ὁρα 2.

Χριστιανικὴ Ἠθικὴ δι' ἀνακερραλιστικῶς καὶ συστηματικῶς τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις τάξεσιν ἐξαχθεῖσιν ἠθικῶν ἀληθειῶν.

2. ΠΑΛΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τ ἄ ξ ι ς Γ'

Θερμὴν περίοδον. Ὁρα 1.

Φθινοπωρινὴν περίοδον. Ὁρα 7.

1. Ἀνάγνωσις συγγραμμάτων.

α') Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐπιλογῶν ἐκ τῆς Κύρου Παιδείας τοῦ Ξενοφῶντος, συμπληρωμένη δι' ἀνάγνωσις λογιωτεχνικῆς μεταφράσεως τῶν λοιπῶν μερῶν.

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπιβεργασία τῶν ἀναγνωστικῶν ἀπολογῶν πρὸς τὴν γενίαν εἰς τὴν προηγουμένην τάξιν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων.

Σύγκρισις τῆς Κύρου Παιδείας πρὸς τὴν Κύρου Ἀνάγνωσιν, καθιερωτῆς τῶν διακριτικῶν αὐτῆς γνωριστῶν καὶ χαρακτηριστικῶν ἀλλῆς καὶ σαφοῦς ἐννοίας τῆς μυθιστορίας. Ὁ σκοπὸς καὶ ἡ χρησιμότης αὐτῆς. Ὁ Ξενοφῶν ὡς πατὴρ τῆς μυθιστοριογραφίας.

β') Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία πρῶτον μὲν ἐν τῶν μικρῶν διακριτικῶν λόγων τοῦ Ἀλκίου (π. χ. τῶν : ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου, περὶ τοῦ σκεῦ, ὑπὲρ Μανθίου, κατὰ τῶν αἰσιπολῶν, κατὰ Φίλωνος, κατ' Ἐργακλέους κ.τ.λ.), συμπληρωμένη διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἄλλων διακριτικῶν λόγων αὐτοῦ ἐν δοκίμῳ μεταφράσει, κατόπιν δὲ ἐν τῶν μικροτέρων συμβουλευτικῶν ἢ ἐπιδεικτικῶν λόγων τοῦ Ἰσοκράτους (π. χ. τῶν : πρὸς Νικηλέα, περὶ εἰρήνης, Εὐαγόρου, πρὸς Δημοκίον κ.λπ.), συμπληρωμένη ἐπίσης διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἄλλων λόγων αὐτοῦ, ἐν δοκίμῳ μεταφράσει.

Λογικὴ ἐπιβεργασία καὶ σύνθεσις τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωστικῶν μερῶν ἐκάστου λόγου πρὸς συναγωγὴν τῶν κυριωτάτων νοημάτων αὐτοῦ.

Πραγματικὴ ἐπιβεργασία τῶν αὐτῶν πρὸς συναγωγὴν, ταξινόμησιν καὶ ἐπιτομὴν τούτων τῶν γενικῶν συνθημάτων, δι' ἅποια ἐπερραλλέται ἐν Ἑλλάδι τὴν γέννησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ρητορείας, ὅσον τῶν εἰδικῶν καὶ σχετικῶν πρὸς τοὺς ἀναγνωστικῶν λόγους, δικαστικῶν, πολιτικῶν, πολιτικῶν, ἠθικῶν, θρησκευτικῶν κ.λπ. συνθημάτων.

Στοιχειώδης καλλιτεχνικὴ ἐπιβεργασία τῶν ἀναγνωστικῶν μερῶν πρὸς σχετικῶν ἀπλῶν καὶ σαφῶν ἐννοιών τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν διαφορῶν γένων αὐτοῦ, τῶν κριτῶν κερῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου ἐκάστου γένους, τοῦ ρητορικοῦ θεοῦ καὶ τῶν εἰδῶν αὐτοῦ, τῶν μέσων τῆς ρητορικῆς ἐκφράσεως κ.λπ.

2) Ἀλκίος καὶ Ἰσοκράτης ὡς ρήτορες.

2. Γνωστικὴ διδασκαλία. Α) Πραγματικὴ. Ἐπ' ἐκκενρῆς παρατροπῶν ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν εἰς τὴν γαλλοατικὴν τοῦ Ἀλκίου περὶ λόγου ἐπαγγελίας τῶν σχετικῶν.

κων μερών μετ' ἀνάλογον ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν ἐφαρμογῆς καὶ ἐντύπωσος, ὡς ἐν ταῖς προηγουμέναις τάξεσι.

Β) Συνακτικόν. Ἐπὶ τῇ βῆσει καταλλήλων καὶ ἄλλῃ ἢ μηχανωμένων μερῶν ἐκ ἀναγνωστοκένων Ἀπικτῶν συγγραμμάτων καὶ κατόπιν προελετῆς αὐτῶν ἀπὸ καθιερωμένης συντακτικῆς ἀπόψεως ὑπὸ τῶν μαθητῶν συστηματικωτέρως ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου.

Στοιχειώδης ἐξέτασις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ κατάσειξις τῆς συμβολῆς αὐτῆς πρὸς λογικὴν καὶ καλλιπῆ παραστάσιν τῶν νοημάτων.

Ποικιλία ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν. Α) Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐκάστοτε ἐξεταζομένων μερῶν τοῦ Συνακτικῶς (ὡς ἂν) προφορικῆ ἢ γραπτῆ ἐν τῷ σχολεῖῳ μεταφράσεις ἐκ τῶ ἀρχαίου εἰς τὸ νῦν προτάσεων σχετικῶν πρὸς τὰ μέρη ταῦτα διδομένων ὑπὸ τοῦ διδασκόντος, β) ὁμοίαι μεταφράσεις προτάσεων συντιθεμένων ἢπ' αὐτῶν τῶν μαθητῶν καὶ σύνθεσις τῶν μεταφραζομένων εἰς τὸ ἀρχαῖον εἰς μικρὰς συνθέσεις κλπ.). Β) Πρὸς ἐφαρμογὴν μειζόνων καὶ αὐτοτελῶν διδασκόμενων τμημάτων αὐτοῦ (ὡς: α') γραπτῆ ἐν τῷ σχολεῖῳ μεταφράσεις ἐκ τοῦ ἀρχαίου εἰς τὸ νῦν σειράς προτάσεων ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐκάστοτε ἐφαρμοζόμενον τμήμα καὶ ἄμεσος διόρθωσις αὐτῶν ὑπὸ τῶν μαθητῶν, β') γραπτῆ ἐν τῷ σχολεῖῳ μεταφράσεις ἐκ τοῦ ἀρχαίου εἰς τὸ νῦν διδασκόμενων κειμένων, παρουσιάζοντος τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν συντακτικὰ φαινόμενα κλπ.).

Τάξις Δ΄.

Θερινὴ περίοδος. Ὅραι 4.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὅραι 6.

1. Ἀνάγνωσις συγγραμμάτων. α) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐπὶς Ὀλυμπιακοῦ ἢ ἐπὶς Φιλισσοῦ τοῦ Δημοσθένους.

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωστοκένων μερῶν ἐκάστου λόγου, ἀνάλογον πρὸς τὴν γενωμένην ἐν τῇ τρίτῃ τάξει κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀυτίου καὶ τοῦ Ἰσοκράτους.

Καλλιπῶτικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωστοκένων πρὸς καθοριζόμεναι διαγραφῆ τῶν ἰσχυρῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν διαφόρων γενῶν αὐτοῦ, τῶν κυρίων μερῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ ὄρους, τῶν μέσων τῆς ρητορικῆς ἐκράσεως κλπ. Ὁ Δημοσθένης ὡς ῥήτωρ. β) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατ' ἐκλογὴν ἱστορικῶν μερῶν τοῦ Θουκυδίδου (ἴδια ἐκ τῶν περιγραφέντων πολιορικοτικῆ ἢ ἄλλα τεχνικὰ ἔργα καὶ μηχανήματα) ἀποτέλουσιν τὸν αὐτοτελεῖ τμήματα, συμπληρωμένη δὲ ἀναγνώσεως δοκίμου μεταφράσεως μειζόνων τμημάτων, περιχρόνου καὶ δραματικῆς.

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωστοκένων, ἀνάλογον πρὸς τὴν γενωμένην ἐν ταῖς κατωτέραις τάξεσι κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἄλλων ἱστορικῶν.

Συμπλήρωσις τῆς ἑνωσιᾶς τῆς ἱστοριογραφίας διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Θουκυδίδου. Ὁ Θουκυδίδης ὡς ἱστορικός συγγραφεύς.

γ) Ἀπὸ τῶν ἄρχων τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκλεκτῶν μερῶν τῶν Ὁμήρου Ἰλιάδος, συμπληρωμένη δὲ ἀναγνώσεως δοκίμου ἐμπέτους μεταφράσεως διὰ τοῦλάχιστον ἐκφωτῶν αὐτῆς.

Λογικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωστοκένων πρὸς συμπερίληψιν τῶν κυρίων νοημάτων αὐτῶν. Πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν αὐτῶν πρὸς συνάγωγην καὶ ταξινόμησιν τῶν κυριωτέρων στοιχείων τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ἀπαντῶντων εἰς αὐτὰ. Ὁ Ὀμηρικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ἐκτίμησις τῆς ἐξελίξεως.

Ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς μέχρι τοῦδε ἀναγνώσεως τοῦ Ὁμήρου καὶ ἐκ παραλλήλων καὶ πρὸς τὸ νεοληθικὸν ἔπος καθορισμὸς τῆς ἑνωσιᾶς τοῦ ἔπους, καὶ δὴ τοῦ ἡρωϊκοῦ, καὶ τῶν μέσων τῆς ἐπιχρῆστος παραστάσεως. Ὁ Ὁμήρος ὡς τὸ πρότυπον τῆς ἐπιχρῆστος

ποιήσεως. Στοιχειώδης ἐξέτασις τῆς σχέσεως τῆς ἐπιχρῆστος ποιήσεως πρὸς τὰ γενεατὰ λογοτεχνικὰ εἶδη (ἱστορίαν, μυθολογίαν, ρητορίαν) καὶ πρὸς τὰ εἰκαστικὰ τέχναι, καὶ δὴ τὴν Πλαστικὴν καὶ Γραφικὴν. Ἀνύσεισι μερῶν μεταξὺ τῶν ἀναγνωστοκένων, διδόντων ἀφορμὴν εἰς πλαστικὴν καὶ γραφικὴν παραστάσιν καὶ χρησιμοποίησιν αὐτῶν εἰς ταῦτα.

Ἐνωτικὴ ἐξέτασις τοῦ βρακίλλου ἐπεμύρου καὶ ἀσκησις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἑμμετρον ἀνάγνωσιν τοῦ ἐκάστοτε ἐρμηνευομένου μέρους.

2. Γλωσσικὴ διδασκαλία. α) Γραμματικὴ. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ὁμήρου σύντομος ἀντιπαραβολὴ τῆς Ὀμηρικῆς Γραμματικῆς πρὸς τὴν Ἀττικὴν διαλεκτὴν. β) Συνακτικόν. Συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ ποικιλία ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐκάστοτε ἐξεταζομένων, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει.

Τάξις Ε΄.

Θερινὴ περίοδος. Ὅραι 4.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὅραι 6.

1. Ἀνάγνωσις συγγραμμάτων.

α) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τοῦ Κρίτωνος τοῦ Πλάτωνος ἢ ἐκλογῶν ἐκ τῆς Ἀπολογίας τοῦ Σωκράτους τοῦ αὐτοῦ φιλοσόφου.

Λογικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγνωστοκένων πρὸς συμπερίληψιν τῶν κυριωτέρων νοημάτων αὐτῶν.

Ἐπεξεργασία τῶν ἀναγνωστοκένων ἀπὸ φιλοσοφικῆς—ἠθικῆς ἀπόψεως πρὸς ἐξέυσειν τῶν φιλοσοφικῶν καὶ ἠθικῶν ἄρχων τοῦ Σωκράτους—Πλάτωνος καὶ ἐκτίμησις αὐτῶν (π. χ. εἰς τὸν Κρίτωνον ἀρχῶν τοῦ ἀπολύτου ὑπακούειν εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει τοῦ μὴ ἀνταδικεῖν). Σύγκριστις τῶν ἀνωτέρων ἔργων τοῦ Πλάτωνος πρὸς τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦδε ἀναγνωσθέντα πρόβλητα τοῦ πεδίου λόγου καὶ καθορισμὸς τῶν διακριτικῶν αὐτῶν γνωρισμάτων πρὸς σχηματισμὸν ἀδρομεροῦς ἑνωσιᾶς τοῦ φιλοσοφικοῦ ἔργου.

β) Ἀπὸ τῶν ἄρχων τοῦ σχολικοῦ ἔτους συνέχισις τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος, συμπληρωμένη δὲ ἀναγνώσεως ἐν τῷ σχολεῖῳ καὶ κατ' οἶκον δοκίμου ἐμπέτους μεταφράσεως αὐτῆς.

Ἐπεξεργασία τῶν ἀναγνωστοκένων, ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει. Συμπλήρωσις τῆς εἰκόνας τοῦ Ὁμήρου ὡς προτύπου τῆς ἐπιχρῆστος ποιήσεως.

γ) Μετὰ συντομοκἀτην εἰσαγωγὴν εἰς τὴν γένεσιν τοῦ δράματος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι, εἰς τὰ περὶ τῶν πρώτων δραματοποιῶν, τὰ περὶ τῶν δραματικῶν ἀγώνων, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου τῶν παραστάσεων καὶ τοῦ ἀρχαίου θεάτρου ἀνάγνωσις καὶ ἐλευθερὰ ἐρμηνεία μᾶς ἐκ τῶν τραγωδιῶν τοῦ Εὐριπίδου (τῆς Ἰργενείας ἐν Ταυρίαις ὅλης ἢ κατὰ τὰ κύρια αὐτῆς μέρη τῶν λοιπῶν ἀναγνωστοκένων ἐκ δοκίμου μεταφράσεως εἰς τὴν Νέαν Ἑλληνικὴν).

Λογικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγνωστοκένων πρὸς συμπερίληψιν τῶν κυριωτέρων νοημάτων αὐτῶν καὶ ἀποτύπωσιν διαγράμματος τοῦ ὅλου δράματος.

Καλλιπῶτικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν πρὸς καθορισμὸν τῶν μερῶν τοῦ δράματος, τοῦ μῦθου καὶ τῆς πλοῆς αὐτοῦ, τῆς κριτικῆς ἴδεας τοῦ, τῶν δραματικῶν χαρακτήρων καὶ τῶν λοιπῶν δραματικῶν στοιχείων.

Σύντομος ἐξέτασις τοῦ ἰακωβικοῦ γραμματικῶν καὶ ἀσκησις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἑμμετρον ἀνάγνωσιν τῶν διαλογικῶν μερῶν. β) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐπιῶν ἐκλεκτῶν μερῶν ἀρχαίων ρητικῶν, γεωγραφικῶν, μαθηματικῶν, ἀστρονομικῶν καὶ μηχανικῶν. Ἐκτίμησις τοῦ τρόπου τῆς ἐρμηνείας τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν τῆς ἀρχαϊότητος.

2. Γλωσσικὴ διδασκαλία. Σύγκριστις διαφόρων γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου πρὸς τὰ ἀντιστοιχῆ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς. Κατάδει-

εις τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν αὐτῶν. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῆς πρὸς λογικὴν καὶ καλλιεστὴν παράστασιν τῶν νοημάτων. Ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν μεταφράσιν παλῶν τεμαχίων ἐκ τοῦ ἀρχαίου εἰς τὸ νέον καὶ ἀνάπαυλιν.

Τ ὁ ῥ ῖ ο ς ΣΤ'.

Θερμὴ περίοδος. Ὅραϊ 6.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὅραϊ 9.

1. Ἀνάγνωσις συγγραμμάτων.

α) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία μιᾶς ἐκ τῶν τραγωidiῶν τοῦ Σοφοκλέους, ὅπως ἢ κατὰ τὰ κριτήρια αὐτῆς μερῆ, τῶν λοιπῶν ἀναγνωστικῶν ἐκ ἰσοκρίτου μεταφράσεως εἰς τὴν νέαν ἐλληνικὴν.

Λογικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγνωστικῶν πρὸς συμπληρῶν τῶν κυριωτάτων νοημάτων τῶν καὶ υποκείμενων διαγραμμάτων τῆς ὅλης τραγωιδίας.

Καλλισθητικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ Ε' τάξει, πρὸς καθορισμὸν τῶν αὐτοῦ ἀναγνωστικῶν στοιχείων, εἰς δὲ τῆς φύσεως ἐν γένει τοῦ τραγικοῦ (χαρακτηριστικά του: τάσις τοῦ ἥρωος πρὸς ἄνωτερη ἀγαθὰ καὶ ἄγῶν ὑπὲρ αὐτῶν, διαμαρτία του, πτώσις του) καὶ τῆς ἐπιδράσεώς του (ἔλεος πρὸς τὸν ἥρωα, εὐδὸς ὑποκειμένων, καθάρσις διὰ τῆς ἀξιόπρεπτος πένθους τοῦ ἥρωος καὶ τῆς ὑποταχῆς του εἰς τοὺς νόμους τῆς ἠθικῆς τάξεως τοῦ κόσμου), τοῦ τυπικοῦ ἢ γενικῶς ἀνθρώπινου τῶν χαρακτηρισμῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ δράματι: τῆς συνθέσεως του ἐκ τῆς ἐπιτικῆς καὶ τῆς λυρικῆς ποιήσεως. Τὰ κριτήρια χαρακτηριστικὰ τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Εὐριπίδου ὡς τραγικῶν ποιητῶν. Ἡ ἐπιδρασία τοῦ ἀρχαίου δράματος ἐπὶ τοῦ νεώτερου. Ἡ ἐπιδρασία του ἐπὶ τῆς εἰκαστικῆς τέχνης, καὶ δὴ τὴν πλαστικὴν καὶ γραφικὴν.

Ἀσκήσις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἕμμετρον ἀνάγνωσιν τῶν διαλογικῶν μερῶν. β) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐλεγκτῶν μερῶν ἐκ τοῦ Φαίδωνος τοῦ Πλάτωνος, συμπληρωμένη δι' ἀναγνώσεως κατ' οἶκον ἢ ἐν τῷ σχολείῳ γλαυρωτῶν περιλήψεων τῶν λοιπῶν μερῶν αὐτῶν.

Λογικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγνωστικῶν πρὸς συμπληρῶν τῶν κυριῶν νοημάτων.

Ἐπεξεργασία τῶν ἀναγνωστικῶν ἀπὸ οἰσιολογικῆς ἀπόψεως πρὸς συναγωγήν καὶ ταξινομήσιν τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων οἰσιολογικῶν ἰδεῶν.

Ἡ σημασία τοῦ Πλάτωνος ὡς φιλοσόφου. Ἡ ἰδεολογία του (αἱ ἔνοιαι τοῦ εἶδους, τὸ εἶδη ἢ ἄλλως αἱ ἰδέαι ὑπάρχουν πρὸ καὶ ὑπεράνω τῶν καθέκαστων ἀντικειμένων, ἐν ποῖα ὑπάρττειται τὴν δημιουργικὴν ἐπιδρασίαν τῶν καὶ ποσοραμβόζονται πρὸς αὐτὰς) καὶ ἡ ποικιλία παντοῦ ἐπιδράσεως τῆς.

γ) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐπινοῦν ἐλεγκτῶν μερῶν ἀρχαίων φυσικῶν, γεωγραφικῶν, μαθηματικῶν, ἀστρνομικῶν καὶ μηχανικῶν. Ἐπισημάνει τοῦ τρόπου τῆς ἐρεύνης τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν τῆς ἀρχαιότητος.

2. Γλωσσικὴ διδασκαλία. Ἀσκήσις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν μεταφράσιν παλῶν τεμαχίων ἐκ τοῦ ἀρχαίου εἰς τὸ νέον. Συμπλήρωσις τῶν παρατηρουμένων ἑλλείψεων τῶν μαθητῶν ὡς ποδὲ τὴν Γραμματικὴν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπαικῶ παλῶ λόγου.

Σημ. Εἰς ἐκάστην τάξιν δέξιν κατὰ κινήσιν καὶ προσημῶν τῆ ἀνάγνωσις συγγραμμάτων γνωστῶν εἰς τοὺς μαθητὰς ἐκ τῶν παρελθόντος σχολικοῦ ἔτους, τοῦ γένους διδασκαλίαν τῶν ἐπὶ ἑαυτοῦ καίμων καθορίζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τῶν διδασκόντων κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Γυμνασίου.

3. ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τ ὁ ῥ ῖ ο ς Γ'.

Θερμὴ περίοδος. Ὅραϊ 3

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὅραϊ 3

Ἀπὸ τῆς Γ' τάξεως ἄρχεται συστηματικότερα εἰσαγωγή

τῶν μαθητῶν εἰς τὸ καλλισθητικὸν μέρος τῆς Λογοτεχνίας. Ὡς κέντρον διδασκαλίας ὑπόκειται ἐν μὲν τῇ πεζογραφίᾳ τὸ ἑκτενὲς πως διήγημα, ἐν δὲ τῇ ποίσει τὸ ἔπος.

Γραμματικῶς: Ἐκτενέστερα ἐξέτασις τῶν ἐν τῇ Α' καὶ Β' τάξει διδασκῶντων γραμματικῶν φαινομένων τῆς το δημοτικῆς καὶ τῆς καθαρῶσεως.

Συνακτικῶς: Ἀνάλυσις προτάσεων καὶ περιόδων γραμματικῶν διὰ τὸ κάλλος ἢ τὴν ἰδιόρυσαν κατασκευὴν αὐτῶν ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀναγνωστικῶν καίμων. Ἡ φύσις τῆς λέξεως. Ἡ ἐνοῖα τῆς στίξεως.

Σχημάτα λόγου.

Κείμενα: Ἀνάγνωσις καὶ ἀνάλυσις γλωσσικῆ, λογοτεχνικῆ καὶ πραγματικῶν ἔργων αὐτοῦτων ἐξ ἐγκριμένων ἀναγνωστικῶν ἢ ὁλοκληρῶν ἔργων ἐκ τῶν διὰ τὰς σχολικὰς ἐδικοθηκὰς ἐγκριμένων. Τὸ περιεχόμενον τῶν ἔργων πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν λογοτεχνικὴν ὀριμότητα τῶν μαθητῶν καὶ ν' ἀνταποκρίνεται εἰ δυνατόν πρὸς τὰ ἐν τῇ τάξει διδασκόμενα μαθήματα. Ἐκτενὴ διηγήματα. Ἐπιτομολογικὰ ποιήματα. Παραλόγια καὶ μεταλλήματα. Διηγητικὰ τραγῶδια. Ἐπικὰ ποιήματα (Βαλμοῦριτος, Μαρκοῦ κλπ. ἔνλογα) ἐκ τοῦ Ἑρωτοκριτοῦ. Ἀυθορογραφία, ἐπιστολαί, διηγήσεις.

Γραμματικῶς: Πληροῦσι: περὶ τῶν ἀναγνωστικῶν εἰδῶν τοῦ λόγου καὶ τῶν συνηθειῶν, ὡς καὶ ἐν τῇ Β' τάξει. Τὸ διήγημα. Ἡ παραλογή καὶ ἐπιμήματα. Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀναγνωστικῶν ἔπους γενικὰ περὶ ἔπους καὶ συντάξεως μετὰ τὸ Ὀμηρικὸν Λαϊκὰ καὶ ἑντοκα ἔπη, Στοιχία Μαιευτικῆς.

Γραμματικῶς: Περίοδος: Περίοδος: περὶ τῶν ἀναγνωστικῶν καὶ ἀνθρώπων ἐξ αὐτοῦται. Ἀπόδοσις γέννησιν, περιγραφαί κτιρίων, κατασκευάσεων, ἐνοσημῶν κλπ. κατόπιν ἐπισκέψεως.

Ἀνάθεσις εἰς ἄνωγ ἢ εἰς ὁμάδων συνηθειῶν πλεονασμῶν καὶ γραπτῆς ἀνακινώσεως εἰς τὴν τάξιν. Ταξιδιωτικὰ ἐπισημάνει.

Ἐισαγωγή εἰς τὴν τέχνην τοῦ γόστου. Πικνὰ καὶ πλατῆ πρὸς λόγους. Εἰκόνας. Μεταφράσιν Ἀπαικῶν συλλογῶν διηγημάτων καὶ λυρικῶν ποιημάτων. Μετρικὰ ἀσκήσεις.

Τ ὁ ῥ ῖ ο ς Δ'.

Θερμὴ περίοδος. Ὅραϊ 2.

Χειμερινὴ περίοδος. Ὅραϊ 2.

Εἰς τὴν τάξιν αὐτὴν ἐφαλοῦται ἡ εἰσαγωγή εἰς τὸ κριτικὸν λογοτεχνικῶν στοιχείων καὶ τὴν μελέτην ἔργων ἀρίτων καὶ αὐτοῦτων.

Κέντρον μελέτης ὑπόκειται τὸ μυθιστόρημα χωρὶς νὰ παραμελῶνται καὶ τὰ ἄλλα εἶδη τοῦ λόγου, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἰσοκρίτων ἐπισημάνει: ἡ σαρξ μεταξὺ αὐτῶν διακρίσει. Πίνεται χρῆσις λεξικῶν καὶ βοηθημάτων.

Γλωσσικῶς: Γραμματικῶς ἐπισημάνει καὶ ἐξέτασις ἐλεγκτῶν γλωσσικῶν φαινομένων ἐπὶ ἐκτενῆς τῶν ἀναγνωστικῶν καίμων. Βίβλ. δὲ: Πλουτισμὸς τῆς γλώσσας. Σχηματικῶς: δημοτικῶν καὶ εἰσαγωγῆς νέων λέξεων καὶ ἐξαρτάσεως ἄλλων. Ἐπιδρασία τοῦ πολεμοῦ, τῆς δημοκρατίας, τῆς συγκοινωνίας κλπ. ἐπὶ τῆς γλώσσας. Ἐπὶ λέξεως. Τὰ ἔρια τῆς παραλόγης τῶν ἔνων λέξεων καὶ τὸ ζήτημα τῆς καθαρῆτος τῆς γλώσσας.

Μετὰ: Ἐξ ἀφορμῆς τῶν καίμων. Ἐρμηνεία γραμματικῶν καὶ γένους τοῦ λόγου ἀρχαιολογικῶν καὶ ἀιθητικῶν ὀρίων καὶ ἀνάλυσις αὐτῶν. Μουσικῆ, ρυθμικῆ, ἀρμονικῆ, γράσει, Πικνὰ, πλατῆρας, νεοῦρας, ἄπνοος λόγος. Ἡ εἰκόνα καὶ ἡ μεταφράσιν κλπ.

Προσημῶν ἀσκήσεις: Ἀσκήσις τῶν μαθητῶν ἰδίως εἰς ἐκθετικὴν διὰ συνεχῶς λόγους ἀποκρίσιν αὐτῶν ἔργων καὶ τὴν βοήθειαν μόνον σημειώσεων (εἰς ἅλα τὰ μαθήματα). Ἐπαλοῦν λέξεων. Ἐκτενῆς, στίξις χειρνομία. Ἐκτενῆς καὶ τίνοος φωνῆς.

Ρητορικῶς λόγος. Ἀπαγγελλία ἀτομικῆ καὶ γορηχὴ (δραμικῆ).

Κείμενα. Ἀνάγνωση καὶ ἀνάλυσις ἔργων αὐτοτελῶν καὶ ἀρτίων.

Περιεχόμενον: Ἡ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ χαρακτὴρ τοῦ νεοἰλλήνου. Ἡ θέσις τῆς γυναικὸς καὶ ἡ σημασία αὐτῆς διὰ τὸν νεοἰλλήνον χαρακτὴρα καὶ πολιτισμόν κλπ. Ἡμεῖς καὶ οἱ ἔθνη κτλ. Εἶδη λόγου, α) Ἐκτεντὰ διηγήματα ὡς καὶ ἐν τῇ Γ' τάξει, β) Ἰδιῶς δὲ τὰ πλησιάζοντα πρὸς τὸ μυθιτοῦρμα, β) Τὸ νεοἰλλήνικον μυθιτοῦρμα (π.χ. Καλλιγὰ: Θόσος Βλέκας, κλπ.). γ) Αὐτοβιογραφίαι, ἡμερολόγια, ἐπιστολαί, χαρακτηρισμοί, διηγήσεις, μελέται κλπ. ὡς καὶ ἐν τῇ Γ' τάξει. δ) Λυρικά ποιήματα, Σολωμός.

Γραμματολογικὰ καὶ αἰσθητικὰ. Ἐξ ἀπορρήτων καὶ ἐπι τῆ βῆσι τῶν κειμένων. Τὸ διήγημα, τὰ εἶδη καὶ αἱ μορφαὶ αὐτοῦ. Τὸ νεοἰλλήνικον καὶ νεώτερον μυθιτοῦρμα. Εἶδη καὶ μορφαὶ αὐτοῦ. Λυρικὴ ποίησις. Τὰ διάφορα εἶδη αὐτῆς. Μετρικὴ. Οἱ λοιποὶ ἱαμβικοὶ καὶ τροχαικοὶ στίχοι. Οἱ στίχοι τοῦ τρισυλλαβοῦ ρυθμοῦ (ἀνάστατοι καὶ ἀκτάτοι). Τὸ σεντέν.

Γραμματ. ἀσκήσεις. Ἐκθέσεις παντοδαπῶν περιεχομένων κατ' ἐλευθέρην ἐκλογὴν τῆς τάξεως ἢ ἐνὸς ἐκάστου μαθητοῦ ἢ κατ' ἐκλογὴν τοῦ διδασκάλου. Μικραὶ συνθέσεις ἐπὶ διαφόρων εὐκόλων εἰδῶν τοῦ λόγου (διήγημα, πεζὸν ποίημα, ἐπιστολὴ κτλ.). Προσπάθεια πυκνῆς καὶ καλλιτεχνικῆς διατυπώσεως. Περιλήψεις ἀναγνωσθέντων λογοτεχνικῶν καὶ ὑποκειμενικῶν γυνῶν καὶ κρίσεις ἐπ' αὐτῶν. Ἡμερολόγια ἐργασίας καὶ ζωῆς ὁμάδων καὶ τάξεως. Κατάρσεις ἀτομικῶν ἀνθολογιῶν (συλλογῆς ποιημάτων), ἀσκήσεις μετρικαί.

Τάξις Ε'.

Θερινὴ περίοδος Ὅραι 2.

Φθινοπωρινὴ περίοδος Ὅραι 2.

Ὡς κέντρον τῆς διδασκαλίας τῶν Νεοἰλλήνικων τῆς τάξεως ταῦτην ὑπόκειται ἡ ἀνάγνωση καὶ ἡ μελέτη τοῦ νεοἰλλήνου θεάτρον ἐν τῇ ἐξελίξει του. Ἐκ παραλλήλου καὶ εἰς βιδωμένας εὐκαιρίας μελετώνται καὶ ἄλλα ἔργα (ἰδιῶς λυρικά) ἐκ τῆς Νεοἰλλήνικης καὶ ἑξῆς λογοτεχνίας, ἔργων ἀναμειβθέντων λογοτεχνικῶν ἄξιων. Ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν εἰς ἀποδελτικὰς βιβλίον.

Γλωσσικά: Βασιτέρη μελέτη τῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν ρυθμῶν τῆς νεοἰλλήνικης γλώσσας. Ἐξκωγὴ γλωσσολογικῶν περιστατῶν καὶ νόμων.

Κείμενα. Ἀνάγνωση κατ' ὄσον καὶ ἀνάλυσις ἐν τῇ τάξει ὁλοκλήρων ἔργων ἰσθόντων πραγματικῆν λογοτεχνικῶν ἄξιων καὶ δῖ: α) ἔργων ἐκ τοῦ νεοἰλλήνου θεάτρον (πρὸς Μυστήρια καὶ Κρητικὸν θέατρον, οὐσια τοῦ Ἀεράα, Ἐρωσίλη κτλ., σύγχρονα ἔργα), ὡς καὶ τοῦ ἕξου, β) ἀξιολόγων δημοσογγημάτων διαφόρων εἰδῶν τῆς νεοἰλλήνικης πεσογραφίας καὶ λυρικῆς ποίησεως (ἰδιῶς ἐν τῇ Ἰουλίῳ καὶ τῇ Ἀθηναϊκῇ περιόδῳ), ἀναπεκρινόμενον πρὸς τὰς δυνάμεις τῆς τάξεως.

Γραμματολογικὰ καὶ αἰσθητικὰ. Τὰ διαφορὰ εἶδη τοῦ λόγου ἐξ ἀπορρήτων τῶν ἀναγνωστικῶν κειμένων. Τὸ θέατρον ἰδιῶς μετὰ παραλλοκλισμὸν πρὸς τὸ ἄρχαιον καὶ νεώτερον. Τὰ θεατρικὰ εἶδη: Μυστήρια, τραγωδία, δράμα, κωμωδία, σάτυρον, κωμικοδύλλον, κάρτα, ἐπιθεωροῦν κλπ.

Ἡ αἰσθητικὴ τοῦ θεάτρον. Ἄλλα θεατρικὰ εἶδη: Τὰ μελῶδημα, ὁ κωμικοτραγικὸς κλπ. Ἡ λυρικὴ ποίησις. Τὰ εἶδη αὐτῆς. Αἱ κωμικότεραι λογοτεχνικαὶ γυνῶν. Κλασικισμός, ρομαντισμός, παρνατισμός, ρεαλισμός, νατουραλισμός, συμβολισμός.

Αἱ ἐπιρροαὶ τῶν ἄρχαιων καὶ ἑξῆς λογοτεχνιῶν ἐπὶ τῇ νεοἰλλήνικῃ. Μετρικὴ: Εἶδη στροφῶν. Ὁ ἐλευθέρου στίχος. Ὑρος. Χαρακτῆρες τοῦ ὕψους ἀναγνωστικῶν ἔργων. μελέται καὶ ἀνάλυσις αὐτοῦ: εἰκόνας, μεταφρασί, γρῶμα, πυκνότης ἰδιῶν, σχήματα λόγου, αὐστηρότης, ἀπλότης, ἐπιτήδευσις, γλωσσικὸν αἰσθημα κλπ.).

Γραμματ. ἀσκήσεις. Ἐπέκτασις τῆς τέχνης τοῦ γράφειν εἰς πᾶσαν γραπτὴν ἐργασίαν τῶν μαθητῶν καὶ εἰς πᾶν τὰ μαθήματα. Εἰσηγήσεις καὶ ἀναπτύξεις διαφόρων θεμάτων ἐξ ἀπορρήτων ἀναγνωστικῶν καὶ ἀναλυτικῶν ἔργων. Ἀναπτύξεις καὶ κατατάξεις ὁλοκλήρων μαθημάτων.

Κριτικὰ ἔργων ἀτομικῶς ἢ ὁμαδικῶς ἀναγνωσθέντων. Περιγραφαὶ καὶ ἀναλύσεις ἔργων τέχνης. Προσπάθειαι ἀτομικῆς συνθέσεως διαφόρων μικρῶν λογοτεχνικῶν, ἰδιῶς μικρῶν θεατρικῶν ἔργων ἀπὸ τῆν ζωῶν τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ σχολικοῦ καὶ ἀπὸ τῆν ἱστορίας, λαομαρτυρίας ἔρηναι καὶ ἐπεξεργασίαι τοῦ ὕψους τῶν ἐξελόντων μικρῶν ἔργων τῶν μαθητῶν.

Τ ἄ ξ ι ε σ τ'.

Θερινὴ περίοδος. Ὅραι 2.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὅραι 3.

1. Ἀνάγνωση ἐκ τῆς ἐργασιῶμενης συλλογῆς ἢ καὶ ἐξ αὐτοτελοῦ βιβλίον ἀξιολόγων ἔργων ἐκ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς νεοἰλλήνικης πεσογραφίας καὶ ποίησεως. Λογικὴ, πραγματικὴ καὶ γλωσσικὴ ἐπεξεργασίαι τῶν ἀναγνωστικῶν ὡς ἐν ταῖς προηγουμέναις τάξεσι.

Λογοτεχνικὴ ἐπεξεργασίαι τῶν ἀναγνωστικῶν ἔργων. Χαρακτηρισμὸς τοῦ ὕψους τῶν ἀναγνωστικῶν συγγραφέων. Ὑρος καὶ προσωπικότης, ὕψος καὶ λαός, ὕψος καὶ ἔθνος. Πληροσοφίαι περὶ τῶν ἀναγνωστικῶν συγγραφέων. Τὰ ἕξαι λογοτεχνικὰ εἶδη καὶ ἡ ἐπιτήδευσις αὐτῶν ἐπὶ τὰ νεοἰλλήνικα. Συνοπτικὴ ἱστορία τῆς νεοἰλλήνικης λογοτεχνίας μέχρι τῶν σημερινῶν χρόνων.

2. Γραμματ. ἐκθέσεις ὡς ἐν τῇ Ε' τάξει, τολλῶμενον ἐν νέῳ (9) κατὰ τὸ διάστημα τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

4. ΓΑΛΛΙΚΑ.

Τ ἄ ξ ι ε σ Γ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὅραι 3.

1. Ἀνάγνωση καὶ ἐρμηνεία α) περιγραφῶν καὶ διηγήσεων ἐξαγομένων ἐξ ἁμέσου καὶ ἐποπτικῆς πραγμάτων ἢ εἰκόλων διδασκαλίας καὶ ἀναπερῶμενον εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν οἰκιστὴν ζωὴν ὡς καὶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, β) σχετικῶν πρὸς τὴν ἀνωτέρω ὕλην ἀναγνωστικῶν καὶ ποιημάτων ἐκ καταλλήλου βιβλίου. Ἀπομνημόσυσις τῶν ἐκἄστοτε ἀπαντησῶν νέων λέξεων καὶ φράσεων καὶ ἀπαγγελία ἀπὸ στήθους ἑνίων ἐκ τῶν ποιημάτων.

2. Ἀνακόπησις τῶν ἀναγνωσθέντων εἰς τὴν προηγουμένην τάξιν μετὰ δὲ τοῦτο συμπληρωσις τοῦ ὁλοκλήρου ἰδιῶς τυπικοῦ τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συνοπτικοῦ (αἱ ἔκδοσι τῆν ὕλην ληκτικὴν διαφορὰ) γινόμενῃ ἐπὶ τῆ βῆσι τῶν ἐκἄστοτε ἀναγνωστικῶν. Ταξινόμησις τοῦ προσλαμβανόμενου ὕλοιο.

3. Ἀσκήσις εἰς τὸ Γαλλιστὶ γράφειν ὡς ἐν τῇ Β' τάξει.

4. Ἀσκήσις εἰς τὸ Γαλλιστὶ διαλέγεσθαι ἐνατικωτέρη ἢ ἐν τῇ Β' τάξει.

Τ ἄ ξ ι ε σ Δ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὅραι 3.

1. Ἀνάγνωση καὶ ἐρμηνεία α) περιγραφῶν καὶ διηγήσεων ἐξαγομένων ἐξ ἁμέσου καὶ ἐποπτικῆς πραγμάτων ἢ εἰκόλων διδασκαλίας καὶ ἀναπερῶμενον εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς (οἰκονομικὴν, συγχρονικὴν, τεχνικὴν, πνευματικὴν καὶ λοιπὴν), εἰς τὴν ὑπεῖθρον καὶ τὸν ἐν αὐτῇ εἶον, ὡς καὶ εἰς τὴν φόνιν καὶ β) σχετικῶν πρὸς τὴν ἀνωτέρω ὕλην ἀναγνωστικῶν καὶ ποιημάτων ἐκ καταλλήλου βιβλίου, ὡς ἰκανὰ δύνανται τὰ ἔργα ὡς τοπικῆν ἔδωσιν τὴν Γαλλίαν. Ἀπομνημόσυσις τῶν ἐκἄστοτε ἀπαντησῶν νέων λέξεων καὶ φράσεων καὶ ἀπαγγελία ἀπὸ στήθους ἑνίων ἐκ τῶν ποιημάτων.

2. Ἀνασκόπησι τῶν διδαχθέντων εἰς τὴν προηγουμένην τάξιν, μετὰ δὲ τοῦτο συμπλήρωσις τοῦ ἀνωμαλοῦ ἰδίου τύπου τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συνακτικῆς (αἱ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διαφορά). γινώσκῃ ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ τῶν ἑκαστοῦ ἀναγνωσκομένων. Ταξινόησις τοῦ προσλαβόμενου βιβλίου.

3. Ἀσκήσις εἰς τὸ Γαλλιστὶ διαλέγεσθαι, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει.

4. Ἀσκήσις εἰς τὸ Γαλλιστὶ γράφειν: α) διὰ γραφῆς ἀποκρίσεις εἰς διδομένας ἐρωτήσεις, σχετικὰς πρὸς τὰ ἑκαστοῦ διδασθέντα,

β) διὰ γραφῆς περιλήψεως ἀναγνωσθείσης ὕλης.

γ) διὰ γραπτῶν μεταφράσεων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Γαλλικὸν καὶ

δ) διὰ γραπτῶν συνθέσεων ποιητικοῦ περιεχομένου.

Τ ὸ ξ ῖ ε Ε'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 3.

1. Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ καταλλήλου συλλογῆς Γαλλικῶν ἀναγνωμάτων ἢ καὶ ἐξ αὐτοτελοῦν ἐθελῶν περὶ τῶν καὶ ποιητικῶν προτύπων τῆς νεωτέρας καὶ τῆς κλασικῆς Γαλλικῆς λογοτεχνίας (ὡς μικρῶν διηγημάτων τῶν Voltaire, P. Féval, E. About, Tony Revillon, A. Theu riet, A. Daudet, G. de Maupassant, Fr. Coppée, A France κλπ. ἐκλογῶν ἐκ μεγαλυτέρων διηγημάτων κα ἄλλων περὶ γραφμάτων ὡς ἐκ τῆς Attala ἢ τοῦ Dernier des Avenceraques τῆς Chateaubriand ἐκ τῆς Colomba τοῦ P. Merimée, τῶν Contemplations τοῦ V. Hugo κλπ. ἐκλεκτῶν ποιημάτων τῶν Ronsard, Malherbe, Boileau, Lafontaine, A. Chénier, Beranger, Lamartine, de Vi- zny, V. Hugo κλπ. καὶ ἑνὸς δράματος τοῦ Κορνυλλιῦ ἢ τοῦ Ρακίνα ἔλου ἢ κατὰ τῆς κυριώτατος σκηνῆς.

Ἐπεξεργασία τῶν ἑκαστοῦ ἀναγνωσκομένων συγγραμμάτων ἀνάλογος πρὸς τὴν τῶν Ἑλλήνων συγγραμμάτων τῶν αὐτῶν λογοτεχνικῶν εἰδῶν. Συγκρίσις πρὸς αὐτοὺς τῶν Γαλλῶν κλασικῶν καὶ κατὰ εἰς τῆς ἐπιδράσεως τῆς νεωτέρας Γαλλικῆς λογοτεχνίας ἐπὶ τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν. Ἐξέταξις στοιχείων τοῦ νεωτέρου Γαλλικοῦ πολιτισμοῦ καὶ κατὰ εἰς τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐπὶ τὸν σύγχρονον πολιτισμόν.

2. Ἀνάγνωσις ἐκ καταλλήλου Γαλλικῶν ἐθελῶν ἀναγνωμάτων ἀναρρομένων εἰς τὸν σημερινὸν ἐνωμιῶν Γαλλικὸν εἶον (θέματα: θετικαὶ ἐπιστήμαι, καὶ καὶ λοιπαὶ τέχναι, βιομηχανία, ἔμπορος, πράξεις, χρηματικώτερον, ἐκπαίδευσις καὶ ἰδίως ἡ πρακτικὴ κλπ.).

3. Συμπλήρωσις τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συνακτικῆς ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ τῶν ἀναγνωσκομένων κειμένων. Βιογραφικαὶ ἐκφράσεις, παράνομα καὶ συνώνυμα τῆς Γαλλικῆς γλώσσας. Σύντηξις χαρακτηριστικῶν γραμματικῶν καὶ συνακτικῶν στοιχείων τῆς Γαλλικῆς γλώσσας πρὸς τὰ ἀντίστοιχα τῆς Ἑλληνικῆς. κατὰ εἰς τὸν ὁμοιωτικὸν καὶ διαστρόφον αὐτῶν.

4. Ἀσκήσις εἰς τὸ Γαλλιστὶ διαλέγεσθαι, ὡς ἐν ταῖς προηγουμέναις τάξεσι.

5. Ἀσκήσις εἰς τὸ Γαλλιστὶ γράφειν, ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει.

5. ΙΣΤΟΡΙΑ

Τ ὸ ξ ῖ ε Γ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 2

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 3.

Συντομοῦσι ἱστορίᾳ τοῦ Ρωμῆϊκοῦ Κράτους καὶ τῶν Ἑλλήνων ὑπ' αὐτὸ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἱστορία τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ μέχρι τῆς ἀναστάσεως τῶν Μακεδόνων. Ἐξέταξις τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν ταύτην ἰδίᾳ δὲ τῆς ἀναπτύξεως τῶν θεωρητικῶν καὶ τῶν ἐφαρμοσμένων θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνικῆς.

Τ ὸ ξ ῖ ε Δ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 2.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 2.

Ἱστορία τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς Μακεδονικῆς δυναστείας μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων μετὰ συντόμῳ ἐπιστημολογίας τῆς συνοσεῦς εὐρωπαϊκῆς ἱστορίας. Ἐξέταξις τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν ταύτην, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει.

Τ ὸ ξ ῖ ε Ε'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 2.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 2.

Ἡ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἑλληνικὴ ἱστορία μέχρι τῆς ἐπανδρώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μετὰ συντόμῳ ἐπιστημολογίας τῆς συνοσεῦς εὐρωπαϊκῆς ἱστορίας. Ἐξέταξις τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν ταύτην ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει.

Τ ὸ ξ ῖ ε ΣΤ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 3.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 3.

1. Ἡ ἀπὸ τῆς ἐπανδρώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἱστορία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 19ον αἰῶνα καὶ συντόμῳ τῆς ἐξελίξεως μέχρι τῶν σημερινῶν χρόνων.

Ἐξέταξις τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἰδίως δὲ τῆς ἀναπτύξεως τῶν θεωρητικῶν τε καὶ ἐφαρμοσμένων θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνικῆς.

2. Σύντομος ἐπιστημολογία τῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς κατὰ ἐποχάς, εἰς κατὰ τὰ καθ' ἑκάστην στοιχεῖα τοῦ.

6. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Τ ὸ ξ ῖ ε Γ'.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 5.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 7.

1. Ἀριθμητικὴ (θεωρητικὴ). Πρῶτοι: ἔνοστι. Ἀκέραια σύστημα ἀριθμῶν. Τύποις καὶ ἀντίστροφαι ἀκέραιαι ἀριθμοί. Αἱ ἐπ' αὐτῶν τέσσαρες πράξεις μετὰ τῶν ἰσοτήτων αὐτῶν. Διακρίσεις. Ὑπολοίποι διακρίσεων διὰ 2, 5, 4, 25, 8, 125, 3, 9 καὶ 11 κλπ.

Βάσεις τῶν πράξεων ἐπὶ τῶν ἰσοτήτων. Πρῶτοι καὶ τῶνθετοι ἀριθμοί. Ἀνάπτυξις ἀριθμῶν εἰς πῶτας παράνομας γινώμενα, πηλικά καὶ συνάμει ἀριθμῶν ἀναλυτικῶν εἰς πῶτας παράνομας. Κοινὸί διαίτησις καὶ Μ. Κ. Δ. καὶ Ε. Κ. Π. ἀριθμῶν ἀναλυτικῶν εἰς πῶτας παράνομας.

Κλάσματα. Ἰδιότητες. Πράξεις (συντόμῳ). Σύνθετοι κλάσματα. Ἀνάμειξις κλασμάτων.

Δεκαδικοὶ ἀριθμοί. Ἰδιότητες αὐτῶν. Αἱ τέσσαρες πράξεις ἐπ' αὐτῶν (συντόμῳ). Τροπὴ κοινῶ κλάσματος εἰς δεκαδικόν.

Μέτρησις. Ἀναλογίαι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

Ἀσκήσεις καθ' ἑκάστην μεθοδικὴν ἑστῆσι.

2. Ἀλγεβρα. Θετικὴ καὶ ὄνητικὴ ἀλγεβρα. Πράξεις ἐπὶ τῶν ἀλγεβρικῶν ἀριθμῶν. Ἀνάμειξις με ἐπιθέσει ἀκέραιων καὶ θετικῶν. Νέμοι συνόμοι. Ἐπιθέσει ὄνητικῶν. Οἰσῆσι τῶν συνθέτων α' καὶ α' Ἀλγεβρικὰ παραστάσεις. Μονώνυμα καὶ πολώνυμα ἀκέραια. Ἐπιθέσει καὶ μερικὴ ἀριθμητικὰ τιμὰ. Ἰσοδομίαι Ἀλγεβρικὰ παραστάσεις. Πράξεις ἐπὶ τῶν ἀλγεβρικῶν παραστάσεων. Ἀλγεβρικὸ κλάσματι. Ἀποκρίσεις καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ταυτοτήτες.

Κατάρτησις πηλίκων καὶ ἐπιθέσει ἐπὶ ἀκέραιων τῶν τοιοῦτων. Οἰσῆσι καὶ ἰδιότης ἐπιθέσει. Ἀσῆσι προτιθέτων ἐπιθέσειων μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου.

Ἀσκήσεις καθ' ἐκάστην μεθοδικὴν ἐνότητα.

Παρατήρησις. Ἡ διδασκαλία τῆς Ἀλγεβράς ἄρχεται μετὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μέχρι τῶν κλασμάτων τμήματος τῆς ἀριθμητικῆς.

3. Γεωμετρία.—Πρῶται ἐνοικαὶ καὶ ὄρισμοι. Γενικὰ ἀξιώματα εἰς ἐπιπέδῃς συναγωγῆς. Ἐπιπέδα γράμματα. Ἐξόγραμμα τμήματα. Σύγκρισις εὐθύγραμμων τμημάτων. Πρόβλημα καὶ ἀδείξεις. Ἀξιώματα ἰσότητος καὶ ἀνισότητος ἐπιπέδου. Γωνία ἐπιπέδου. Ἐπιπέδα κἀθετοὶ πρὸς ἀλλήλας μίτρον γωνίων. Ἀθροισμὸς καὶ διαφορά γωνίων. Γωνία ἴση, παραλληλεμβαντική, συμπληρωματική. Γωνία κατὰ χορδῆν, ἰσοεῖρη. Ἐπιπέδα παράλληλα καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν θεωροῦνται. Εὐθύγραμμα σχήματα. Τρίγωνα καὶ εἶδη αὐτῶν. Ἰσότητες τῶν γωνιῶν καὶ τῶν πλευρῶν τριγώνου. Σχέσεις πλευρῶν καὶ γωνιῶν ἑνὸς τριγώνου. Ἰσότητες τριγώνων. Ἰσοσκελῆ, ἰσοπλευρά καὶ ὀρθογώνια τρίγωνα μετὰ τῶν ἰσοτήτων αὐτῶν.

Στοιχειώδεις γνώσεις γεωμετρικῶν τύπων.

Πολύγωνα. Τετραπλευρά. Ὀρισμοί, διαίρεσις καὶ ἰδιότητες τῶν τετραπλευρῶν, ἀποδεικνυόμενα ἐκ τῶν γωνιῶν τῶν αὐτῶν.

Ἀθροιστὰ τῶν γωνιῶν πολυγώνου. Περιφέρεια καὶ κύκλος. Ὀρισμοί. Τὰ περὶ χορδῶν καὶ ἀποσπαραγμάτων. Θέσις ἐπιπέδου πρὸς κύκλον, θέσις δύο περιφερειῶν πρὸς ἀλλήλας. Ἐπίκλιτρον γωνία. Ἐγγεγραμμένη ὑπὸ χορδῆς καὶ ἐφαπτομένης σχηματίζουσα γωνία. Μέτρα γωνιῶν. Στοιχειώδεις συμπληρωσις γεωμετρικῶν τύπων. Ἀπλά γεωμετρικὰ κληματα. Προβλήματα λύσιμα διὰ τῶν γεωμετρικῶν τύπων. Ἀσκήσεις μετὰ τὴν διδασκαλίαν ἐκάστης μεθοδικῆς ἐνότητας.

Τ Ἀ Ξ ἶ ς Δ'.

Θερμὴ περίοδος. Ὁραὶ 5.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 8.

1. Ἀριθμητικὴ. Κοινὸ διαίρεται. Μέγιστος κοινὸς διαιρέτης καὶ ἐλάχιστος κοινὸν πολλαπλάσιον. Θεωρήματα ἐπ' αὐτῶν. Πρῶτοι καὶ σύνθετοι ἀριθμοί. Θεωρήματα περὶ τῶν πρώτων ἀριθμῶν. Θεωρήματα περὶ τῶν πρώτων πρὸς ἀλλήλους ἀριθμῶν. Δεκδικτικοὶ ἀριθμοί. Δεκδικτικὸν περιπέδιον ἀριθμῶν. Τετραγωνικὴ ρίζα ἐν ἐκτάσει. Συστήματα ἀριθμῶν.

Ἀσκήσεις μετὰ τὴν ἀριθμητικὰ ἐφαρμογὰ ἀπαραίτητες μετ' ἐκάστην ἐνότητα.

2. Ἀλγεβρὰ. Σύντομος ἐπιπέδου τῶν πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων. Γενικὴ μορφή $ax+b=0$. Διερεύνησις αὐτῆς. Ἀνεπίσταντες πρώτου βαθμοῦ. Συστήματα πρωτοβάθμια ἐξισώσεων μετ' ἰσορήθμων ἀγνώστων. Λύσις προβλημάτων. Σχετικὰ τινα ἐκ τῆς ἀπροσδιόριστου ἀνάλυσεως.

Δυναμικὰ καὶ ρίζαι. Δυναμικὸ ἔγγραφο ἐπιπέδου κλασματικῆς καὶ ἀρηθμοῦ. Ρίζαι τῶν ἀλγεβρικῶν ἀριθμῶν. Πενταβάθμια. Φανταστικὴ καὶ μιγάδες ἀριθμοί. Ἐπιπέδου δευτέρου βαθμοῦ. Μορφαὶ καὶ λύσις ἐξισώσεων δευτέρου βαθμοῦ μετ' ἑνὸς ἀγνώστου. Ρίζαι. Ἀθροιστὰ καὶ γινόμενον αὐτῶν. Προβλήματα λύσιμα δι' ἐξισώσεων δευτέρου βαθμοῦ.

Πρόβος. Ἀριθμητικὴ καὶ Γεωμετρικὴ πρόβος. Λογάρηθμοι δεκαδικοί. Ἰσότητες τῶν λογαρίθμων. Πίνακες λογαρίθμων καὶ χρήσις αὐτῶν. Ὑπολογισμὸς παραστάσεων δι' λογαρίθμων. Ἀντικρισμὸς. Ἰσὸν καταθέσεις. Κρηολύσιον. Προβλήματα ἐπ' αὐτῶν πρὸς ἄπαιξιν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν λογαρίθμων.

3. Γεωμετρία. Σύντομος ἐπιπέδου τῶν ἐν τῇ Γ' τάξει διεγερθέντων διὰ προβλημάτων. Συμπληρωσις τῶν γεωμετρικῶν τύπων. Προβλήματα λύσιμα δι' ἀλγεβρικῆς καὶ συνθετικῆς μεθόδου. Ἀνάλυσις. Σύνθεσις. Μέτρον εὐθείων καὶ μέτρον ἐπιφανειῶν. Γινόμενον γεωμετρικῶν μεγέθους ἐπὶ

ἀριθμῶν. Λόγος δύο ὁμοειδῶν γεωμ. μεγέθων. Σώματα καὶ ἀσώματα πρὸς ἀλλήλα γεωμετρικὰ μεγέθη. Ἐμβαδά. Ἰσοδυναμία σχημάτων. Θεώρημα τοῦ Πυθαγόρα.

Ἀναλύσις γεωμετρικῶν μεγέθων. Γεωμετρικὰ ἐφαρμογὰ τῶν ἀναλογιῶν. Ὁμοίωτες γεωμετρικῶν σχημάτων. Ὅμοια τρίγωνα. Θεωρήματα ἐπὶ τῶν περιμέτρων καὶ ἐμβαδῶν ὁμοίων σχημάτων. Θεώρημα τοῦ Πυθαγόρα. Γωνίαισις τοῦ θεωρήματος ἐπὶ εὐκλειδῆς τριγώνων. Σχέσεις ὁρίζουσαι ὑπὸ τῶν ἐπιπεδῶν καὶ ἐξωτερικῶν διχοτόμων γωνιῶν τριγώνου. Διάμετροι. Διχοτόμοι. Ἐφα, ἄκτις τοῦ ἐγγεγραμμένου καὶ περιγεγραμμένου εἰς τρίγωνον κύκλου. Προβλήματα λύσιμα ἀλγεβρικῶς. Προβλήματα γεωμετρικῶν τύπων.

Περὶ ὀρίων. Κανονικὰ τρίγωνα. Ἐγγραφή, καὶ περιγραφή αὐτῶν εἰς κύκλου. Ὑπολογισμὸς πλευρῶν καὶ ἀποσπαραγμάτων. Κύκλου μέτρησις.

Ἀσκήσεις μετὰ τὴν διδασκαλίαν ἐκάστης μεθοδικῆς ἐνότητας εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν κλάδων καὶ ἀνάλογα προβλήματα, συνδεδεμένα πλείονας ἐνότητες πρὸς ἀλλήλας.

Τ Ἀ Ξ ἶ ς Ε'.

Θερμὴ περίοδος. Ὁραὶ 5.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 8.

Ἀλγεβρὰ. Διερεύνησις τῆς ἐξισώσεως τοῦ πρώτου βαθμοῦ. Λύσις καὶ διερεύνησις τοῦ γενικοῦ συστήματος δύο πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων μετὰ δύο ἀγνώστων. Πρῶται ἐνοικαὶ τῆς ὀρίωσεως.

Ἀπλά γεωμετρικὰ προβλήματα μετὰ διερεύνησεως. Ἀπροσδιόριστος ἀνάλυσις τοῦ πρώτου βαθμοῦ. Ἐπιπέδου δευτέρου βαθμοῦ μετὰ γενικοῦ συντελεστή. Σχέσεις ριζῶν καὶ συντελεστῶν. Ἐπιπέδου διτετραγώνου. Ἐπιπέδου ἔγγραφο ἐπιπέδου. Ἐκθετικὴ ἐξισώσις λύσιμα δι' ἰσότητες ἐπιπέδων καὶ βάσεων. Συστήματα ἐπιπέδου πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ. Πρόβος καὶ σειρὰ. Ἐπίσης λογαρίθμων ἀριθμῶν μετὰ βάσιν 10 κατὰ προσέγγισιν 0,1—0,01 κτλ. Ἐκθετικὰ ἐξισώσις λύσιμα διὰ λογαρίθμων.

Γεωμετρία. Ἡ Στερομετρία (κλῆν τῶν περὶ ἰσότητος καὶ κατασκευῆς τριέδρων γωνίων, καὶ σφαιρικῶν σχημάτων).

Τριγωνομετρία. Τῆξι καὶ γωνία. Μέτρησις τῶν καὶ γωνιῶν. Συστήματα μετρήσεως καὶ τροπῆ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο. Στοιχειώδεις ἐνοικαὶ τῶν διανόματων. Τριγωνομετρικὸς κύκλος. Ὁρισμὸς τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν γωνίας καὶ τόξου. Τριγωνομετρικὸν ἀριθμῶν τόξων 90°, 180°, 45°, 30°. Σπουδὴ τῶν μεταβολῶν τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τόξου, ὅταν τοῦτο μεταβάλλεται ἀπὸ 0—360°. Σχέσεις συνδέουσι τοὺς τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς τοῦ αὐτοῦ τόξου. Τριγωνομετρικὸν ἀριθμῶν τόξων, ἀντιθέτων, συμπληρωματικῶν, παραπληρωματικῶν, διαφερόντων καὶ 90° ἢ 180° ἀποτελούντων ὁλόκληρον περιφέρειαν. Ἀναγωγή εἰς τὸ α' τεταρτημόριον. Τριγωνομετρικὸν ἀριθμῶν ἀθροισμάτων καὶ διαφορῶν τόξων. Τριγωνομετρικὸν ἀριθμῶν τόξων 2α' καὶ α)2. Συναρτήσεις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τοῦ τόξου α' πίνακες τῶν λογαρίθμων τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν. Διάφορις καὶ χρήσις αὐτῶν. Ἐπίσης ὀρθογωνίου τριγώνου ἐκ τῶν κυρίων στοιχείων αὐτοῦ.

Ἀσκήσεις μετ' ἐκάστην μεθοδικὴν ἐνότητα.

Τ Ἀ Ξ ἶ ς ΣΤ'.

Θερμὴ περίοδος. Ὁραὶ 6.

Φθινοπωρινὴ περίοδος. Ὁραὶ 10.

1. Ἀλγεβρὰ. Ἀκέραια πολυώνια. Ταυτοτήτες. Πολλαπλασιασμὸς καὶ διαίρεσις ἀκέραιων πολυωνίων. Ἀλγεβρικὰ κληματα. Ἀπροσδιόριστοι μορφαί. Σύνθετα κληματα. Συστήματα πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων. Ὀρίζουσαι καὶ ἐφαρμογὴ αὐτῶν εἰς

ήν λόγιν συστήματων. Σπουδή του τριωνύμου $A\gamma^2 + B\gamma + \Gamma$ δίδω $= \infty p_1 \dots p_r \dots + \infty$. Ανισότητες. Ήξιότητες δευτέρου βαθμού έχουσι περίμετρον. Σχέσεις ριζών και συντελεστών. Μέγιστα και ελάχιστα. Μέθοδος άμεσος, έμμεσος και των μεγίστων γινομένων και ελάχιστων άθροισμάτων.

Όρισμός του διαφορικού. Παράγωγος Σπουδή της συναρτήσεως $\Psi = ax + \beta$ και $\Psi = ax^2 + \beta x + \gamma$. Υπολογισμός έμβαδών επίπεδου χωρίου.

Έκθεσις θεωρία των λογαριθμών. Μεταθέσεις. Διακρίσεις. Συνδυασμοί. Τύπος διωνύμου. Πιθανότητες.

2. Γεωμετρία. Συμπλήρωσις της Στερεομετρίας. Επανάληψις δι' άσκήσεων θεωρημάτων του πρώτου βιβλίου. Συμμετρία. Διωνύματα. Μεταφορά. Περιστροφή. Θεωρήματα στερεογώνων διασώσεων. Τετρακλίον. Άρμονική διαίρεσις και έπισημ. Διασώσεις. Δύναμις σημείου προς κύβον. Ριζών άξονας και ριζών κέντρα. Ορθογώνια περιφέρειαι. Ομοιότης και ομοιότης. Άντιστροφή. Ομάδες προβλημάτων λύμεναι διά των άνω μεθόδων. Προβλήματα και άσκήσις επί άλης της άλης της Γεωμετρίας και επί προς έφαρμογήν της Αναλυτικής και Συνθετικής μεθόδου.

3. Τριγωνομετρία. Γενικήσις της έννοιας τέθου και γωνίας. Τέθα έχοντα τους άυτους τριγωνομετρικούς άρθμούς. Περίοδος κυκλικών συναρτήσεων. Έπίσημη τριγωνομετρικών άρθμών τέθου μικροτέρου των 29'30" (Παράλληλις και φασημένης διάμετρος). Τροπή άθροισμάτων εις γινόμενα. Έπίσημη τριγωνομετρικών άρθμών τέθου συναρτήσις ένός αυτών ή συναρτήσις ένός των τριγωνομετρικών έπίσημων. Σχέσις μεταξύ των κυρίων στοιχείων γωνίας τριγώνου. Τριγωνομετρικοί ή σχέσις των διαμέτρων, διχοτόμων, ύψων, άκτινών, έγγεγραμμένου, περιγεγραμμένου και περιγεγραμμένου κύκλου. Εμβαδά. Διάφοροι μεταγεγραμμένοι των τύπων ήμεδού. Διαμέτρων διχοτόμων, άκτινών, ύψων ήμεδών. Τετρακλίον.

Γεωμετρικά προβλήματα λύμενα τριγωνομετρικώς. Στοιχειώδεις γεωδαιτικαί γνώσεις διά προβλημάτων.

4. Κοσμογραφία. Στοιχία. Άστερισμοί. Συντεταγμένα. Γη. Σελήνη. Ήλιος. Χρόνος. Ήμερολόγια. Διάκρισις ήμερών και νυκτός. Έκκλησιαστική. Άποστάσις Σελήνης, Ήλιου, Πλανήτων, Άστράων. Παγκόσμιος όθισ.

Σημειώσεις. Η καταγωγή των όρων διδασκλικών εις τους επί μέρους κλάδους των μαθηματικών γίνεται μετ' άπορίστην του Σωλήνου των διδασκόντων και κατόπιν έφίρσεως του όσιου Γενικού Έπιθεωρητού των Μαθηματικών.

7. ΦΥΣΙΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

Τ & ξ ι ς Γ'.

Θερμήν περίοδος. Όρμη 2.

Φθινοπωρινή περίοδος. Όρμη 3.

Ζωολογία. Ημερολόγια εξέτασις των εν Έλλάδι άπαντώντων, άντιπροσώπων των κυριωτέρων ήσδοιαιρέσεων του ζωολογικού συστήματος, συνδραζομένη προς την έξαρτην της διά τον βίον του ανθρώπου σημασίας των και προς πρακτικήν άσκησιν των μαθητών εις τάς έργασίας, τάς υποβλεπούσας εις την συντήρησιν και τον έξουγενισμόν των ζώων αυτών χρησίμου εις αυτόν, επί τη βάσει δε της άνωτιρω βιολογικής εξέτασεως και μετ' αυτήν.

2. Γενική συγκριτική επισκόπησις της Φυσιολογίας και Άνατομίας των εξέσθεντων ζώων, ως και των σχέσεων αυτών προς το περιβάλλον.

3. Σύνοψις εξέτασις της γεωγραφικής εξαπλώσεως των ζώων.

Παρατήρησις. Η Βιολογική εξέτασις δέον να βραχύνεται εις τακτικάς ή ομαδικάς έργασίας των μαθητών, συνιστάμενας εις παρατήρησις επί των ζώων και της έπιβλήσεως αυτών και εις τον καταρτισμόν σχετιών βιολογικών ήμερολογίων, εις παρατήρησις διά του φακού, του μικροσκοπίου και του στερεοσκοπίου, ως και εις παρατήρησις προ-

έβλων φωτεινών και κινηματογραφικών εικόνων εις έκτέλει μετρήσεων και καθάρτιση εύκλων ζωικών παρασκευασμάτων, εις την παρατήρησιν καταλλήλων έποπτικών μίσεων εις την έκτέλεισιν ήχογραφήματων κ.τ.ο.

ΤΑΞΙΣ Δ'.

Θερμήν περίοδος. Όρμη 3.

Φθινοπωρινή περίοδος. Όρμη 7.

1. Άνθρωπολογία.—Φυσιολογική και άνατομική επισκόπησις του ανθρώπου και των σχέσεων αυτού προς το περιβάλλον, βασιζομένη εις τακτικάς ή ομαδικάς ή άτομικάς έργασίας των μαθητών, συνιστάμενας εις παρατήρησις καταλλήλων έποπτικών μίσεων και παρασκευασμάτων, εις παρατήρησις διά του φακού και του μικροσκοπίου, εις έκτέλεισιν μετρήσεων και ήχογραφήματων, εις παρατήρησις προβόλων φωτεινών και κινηματογραφικών εικόνων κ.τ.ο.

Μετ' αυτών δέ,

2. Γενική Βιολογία. Επεισεργασία των διδασκόντων της Φυσιολογίας, Ζωολογίας και Άνθρωπολογίας προς σχηματισμόν γενικής έννοιας της ζωής και κατανοήσιν της σημασίας αυτής εν τη φύσει επί της βίαις διαγραφόμενου καταρτιζομένου υπό του διδάσκοντος έχοντος επί όσει την προηγηθείσαν διδασκαλίαν εις τά μνημονοθέντα μαθήματα.

3. Φυσική. Βαθύτερα εξέτασις και συμπλήρωσις των εν τη Α' τάξει διδασκόντων εν της εισαγωγής εις την Φυσικήν, του θερμοκρατικού και της βαρύτητος.

Εισαγωγή. Φύσις, σώματα, γινόμενα (φυσικά, χημικά) παρατήρησις, πείραμα, νόμος. Γενικά βιόθητες των σωμάτων. Θερμοκρατική. Θερμότης. Πηγή αυτής. Διάδοσις θερμότητος (θερμογωγόν Άκτινοβολία θερμότητος). Διαστολή των σωμάτων υπό της θερμότητος. Γραμμική και κυβική διαστολή των στερεών και υγρών αυτής. Διαστολή των υγρών εν γένει και όδιξις του ύδατος υπό του ύδατος. Θερμοκρασία, θερμομετρα. Ήμερομετρα.

Θερμιδομετρία. Θερμομετρικότης, ειδική θερμότης σώματος, προσδιορισμός ταύτης. Απλόνισμα θερμότητος. Μεταβολή της καταστάσεως των σωμάτων υπό της θερμότητος (τήξις, πήξις, διαλυσις, κρυστάλλωσις. Εξάτμισις (έραχνις, εξάτμισις) και ύγροποίησης (άπόσταξις).

Βιόθητες άτων και αέριον. Κρίσιμη θερμοκρασία. Υγροσφαι άέρου, ύδρομετρα, ύδακώς μετώρου, παρυφή ενωμάτων, άνεμοί. Θεωρία περί της θερμότητος.

Βαρύτης. Βάρος. Βάρος ως γενική ιδιότης των σωμάτων. Δύναμις. Χαρακτηριστικά της βαρύτητος ως δύναμεις σημείων έφαρμογής, ευσθενής, έντασις). Μεταβολή του βάρους εν του ύθους και πλάτους του τόπου. Κέντρον βάρους και περιματική εύρεσις αυτού. Ισορροπία των στερεών (ευσταθής, άυσταθής και άδύνατος). Μεγίστος. Ζυγίσις και είδη αυτών. Τροχαλία, πύλοισπαστον, βαρολόγιον. Έργον των δυνάμεων. Μονάδες έργου.

4. Χημεία και Όρυκτολογία. Βαθύτερα εξέτασις και συμπλήρωσις των εν τη α' τάξει εν της άνορθώσεως Χημείας εν δαχθέντων περί των άμετάλλων.

Α) Εισαγωγή. Χημικά γινόμενα και είδη αυτών. Σώματα άπλά και σύνθετα. Χημική φύσις και ανχητική μετ' α. Μετα προκείμενα χημικά άντιδράσεις, συνθέσις και άνάλυσις. Στοιχία και διαίρεσις αυτών εις άμέταλλα και μέταλλα. Άτομα και άτομικόν βάρος. Χημικά σύμβολα και χημικά τύποι. Νόμος της άφθαρσίας της ύλης. Χημική ένέσις. Χημική ταγγένεια. Χημική άντετακτασις. Σέλιος στοιχείων. Νόμος έπιβλήτων άναλόγου. Προσδιορισμός άτομικών βάρων, ένέσις του Avogadro, Νόμος του Gay-Lussac.

Β) Αμέταλλα. Υδρογ. Οξυγόνην. Ήδροχλωρ. όξείδιον, εισαγωγή (έξείδιον, καύσις, δέον). Φώλις (εξέτασις φώ-

γός κέρσις ή φωσφάριος). Ηλεκτρόλιος του ύδατος, ανασύνθεσις αέτος, κροτούν αέριου (Λυχικά κροτούντος αέριου).

Ατμοσφαιρικός αήρ. Άζωτος, ένωσης αυτού μετ' όξυγόνου. Νήμος πολλάκιών αναλογιών. Νιτρικόν όξύ, ζείν, αρκωνία. Βάσεις. Εθνετή αέρια. Στοιχεία άλογόνα. Χλώριον ύπερβαρικόν όξύ, Βασιλικόν όξωρ, Βρώμιον, Ίώδιον, Αλάτα.

Φόριον, ύπερφόριον. Χάραξις ύδατου, θείου, ύδρθετιον, διοξειδιον του θείου, θεικόν όξύ, φωσφόρος, αρώδες φωσφορούχον ύδρσίφιον. Κατασκευή πυριτιον. Άρσενικόν, άργενικόν, ύδρσίφιον. Μίθοςος. Ανθράξ, άνθρακας φυσικοί, τεχνητοί, όξειδιον και διοξειδιον του άνθρακος. Πυρίτιον, διοξειδιον του πυριτίου, Βόριον, Βορικόν όξύ.

Τάξις Ε΄.

Θερινή περίοδος. Ώρα: 3.

Φθινοπωρινή περίοδος. Ώρα: 7.

α) Φυσική.

Υδροστατική: Ισορροπία όμογενών και έτερογενών ύδρών, όροι αυτής. Συγκωνωνόνα ζεύγη. Πίεσις των ύδρών επί του πυθμένος και των τοιχωμάτων των περιεχόντων ταύτα άγγείων. Αρχή του Πασκάλ. Αρχή του Αρχιμήδους και συνέπειαι αυτής. Εξοκόν βόρων των στερεών και των ύδρών σωματιών. Πυκνωμέτρα, αραυόμετρα και οινόπνευματόμετρον του Gay—Lussac. Συγχή και συνάφεια. Τριχοειδείς σωλήνες. Διάχυσις και διαπίδησις.

Αεροστατική: Ατμόσφαιρα, πυκνότης, πίεσις επί ύψος αυτής, Βαρύμετρα, Άναγωγή του βαρομέτρου ύψους εις 0° Αρχή του Αρχιμήδους εν τοις αέρισις. Συνέπειαι ταύτης.

Αεροπλοία, ελαστικότης και πυκνότης των αέριων Νήμος του Μαρίωτιου. Μανόμετρα. Συντελεστή της διαστολής των αέριων. Νήμος και εξίσωσις των τελείων αέριων. Αερίκον θερμόμετρον, μέτρησις της πυκνότητος των αέριων.

Αερανάλιαι και καταθλιπτικαι άντλίας.

Υδρανάλιαι, σίφωνες, σιφώνιον.

Θερμότης: Ατμομηχαναί, μηχαναί έσωτερικής καύσεως. Μαγνητισμός: Γήινος μαγνητισμός, έρπλικαι και άπόκλισις μαγνητικής βελόνης, μεταβολή αυτών. Ναυτική πυξίς.

Ηλεκτρισμός: 1) Τά ύδατοώδεστερα εκ του στατικού ηλεκτρισμού (τρόποι ηλεκτρίσεως. Καλοί ή κακοί άγωγοί ηλεκτρισμού, μονωτήρες, ηλεκτρικά διαγράμματα. Νήμος του Coulomb.

Ηλεκτροδυναμικόν, ηλεκτρομαγνητικότης. Μονάδες ηλεκτροστατικού, ηλεκτρικού μηχαναί. Ατμοσφαιρικός ηλεκτρισμός (άστραπή, βροντή, κεραυνός, αλεξίθεραυρον).

2. Εκ του δυναμικού ηλεκτρισμού. Ηλεκτρικόν ρεύμα και είδη αυτού. Έντασις και πίεσις ή δυναμικόν του ηλεκτρικού ρεύματος. Ηλεκτρική αντίστασις των άγωγών. Νήμος του Ohm και έφαρμογαί αυτού. Ηλεκτρικά μονάδες. Γαλβανόμετρα—Αμπερόμετρα. Γέφυρα του Wheatstone και Kohlrausch.

Ηλεκτρισμός διά χημ. δράσεως. Ηλεκτρική στήλη. Υδροηλεκτρικόν στοιχείον. Πίλλοις. Στοιχεία σταθερού ρεύματος. Ήφαρ στοιχεία. Σύνθεσις στοιχείων και στήλων. Ηλεκτρίλισις, βολταϊκόμετρον, ίόντις, όρισμός έντάσεως ρεύματος. Νήμι ηλεκτρολύσεως ποσοτικοί και ποσοτικοί. Ήφαρτόρωσις, έπαχρώσεσις κ.λ.π.

Γαλιλευσπλαστική. Αρχή συσσωρευτών. Συσσωρευτήις.

Θερμοληλεκτικά στοιχεία. Θερμοελασπλαστικότης. Θέρμανσις και φως δι' ηλεκτρικού ρεύματος. Νήμος του Joule.

Ηλεκτρικός λαμπτήρ διά παρακλώσεως. Βολταϊκόν τζέον ηλεκτρική κάμφος.

Ηλεκτρομαγνητισμός: Έπίδρασις ρεύματος επί μαγνήτου μηχανήσεσις διά ρεύματος (μαγνητικόν πείδιον ρεύματος, σωλήνιοι). Επίδρασις μαγνήτου επί ρεύματος, ηλεκτρομαγνητι-

σμός. Επίδρασις ρεύματος επί έτέρου ρεύματος. Ηλεκτρομαγνήται και έφαρμογαί αυτών (ηλεκτρ. κώδων, δέκτης τηλε. του Morse.

Ρεύματα εξ έπαγωγής. Αετιαπαγωγή. Τηλέφωνον. Μικρόφωνον. Δυναμοηλεκτρικά μηχαναί. Επαγωγικόν πηνίον. Έκκενώσεσις εξ έφανομένα αέρια. Σωλήνες Geissler και Crooks. Ακτίνες καθοδικαί Lennard. Ακτίνες Röntgen. Ακτινοσκοπία. Αστράματος τηλεγράφος.

β) Χημεία.

Παλιότερα έπίστασις και συμπλήρωσις των εν τη Α΄ τάξει διηχθέντων εκ της άνοργάνου χημείας περί των μετάλλων.

Α΄ Γενικά. Φυσικαί και χημικαί ιδιότητές των μετάλλων. Έξαρσις των διαφορών των από τά άμείαλλα. Τεχνίωματις εις όμάδας. Ήρρεσις και διάδοσις αυτών. Μεταλλουργία, έργον αυτής. Μεταλλικά κράματα, ιδιότητές αυτών. Αμαλλόματα και ιδιότητές αυτών. Όξειδια μετάλλων; (ύπαρξις εν τη φύσει, επίδρασις όξυγόνου του αέρος επί των μετάλλων, παραγωγή όξειδιων εν τώ έργατηρίω και εν τη βιομηχανία. Φυσικαί και χημικαί ιδιότητές αυτών.

Άλλα άπλά και διπλά, ιδιότητές αυτών φυσικαί και χημικαί.

Β΄ Μέταλλα: Κάλιον, Καυστικόν, άνθρακικόν και νιτρικόν κάλιον. Νάτριον, Καυστικόν, άνθρακικόν και νιτρικόν Νάτριον. Πυρίτις, Γαλοπλοία.

Ασέτιος. Ασέτιος, κοινάματα, άνθρακικόν άσέτιον, σταλακτικαί, θεικόν άσέτιον. Μαγνήσιον, όξειδιον Μαγνησιου, θεικόν και άνθρακικόν μαγνήσιον. Αργίλιον, όξειδιον άργιλίου, στυπτηρία. Αγγειοπλαστική.

Σίδηρος και τα έν τη έτοιμαστικώ είδη αυτού:

Ανθρακικός σίδηρος και θεικός σίδηρος. Νικέλιον. Μαγγάνιον. Ψευδάργυρος, όξειδιον ψευδαργύρου, χλωρισμός και θεικός ψευδαργύρος. Μόλυβδος, όξειδιον μόλυβδος, άνθρακικός μόλυβδος, κασσίτερος. Χαλκός, θεικός χαλκός. Τα έν τη βιομηχανία κράματα των άνωτέρω μετάλλων. Υδράργυρος. Όξειδιον του Ήραργύρου και αι μετ' τώ χλωρίω ένωσης του. Άργυρος, νιτρικός άργυρος, κράματα του Άργύρου, Χρυσός, χλωρισμός χρυσός και κράματα αυτού. Ένώσεσις φωσφαίνης, φωσφοραγία. Περιοδικόν σύστημα. Απκρίσις.

Ορυκτολογία: Τά σπουδαιότερα όρυκτα εκ των σχηματιζόντων πετρώματα και των έχόντων σημασίαν διά την άνθρωπίνην ζωην προσεργόμενα εν συναρξεί εκάστοτε πύρις τάς σχετικώς χημικάς ένώσεσις, όπως και εν τη Δ΄ τάξει.

γ) Γεωλογία μετά στοιχείων Παλιοντολογίας

1. Γεωλογία: Άνασκόπησις και έπέκτασις των έν τη προηγηθείση γεωγραφική διδασκαλία προκηθηθέντων γεωλογικών γνώσεων.

α) Ένέργεια του ύδατος. Μηχανική ενέργεια. Διέρρωσις, άπόθεσις, άπόθεσις όρρομετεωρον και λιποτερότων θλικών. Κροκάλα, χάλικες, φάμοι, ίλλοι, σχηματισμός άσβεστολίθου, φάμιτος, κλπ. Στεροποίησις έλευθέρων μαζών, ίπτός και πάχος αυτών. Αποθέσεσις γλυκόνης και θαλασσίων ύδάτων, όβαλμυρίον και δελτοειδείς άποθέσεσις.

Παρεκτικότης εις όργανικά λείψανα. Χημικαί ενέργειαί του ύδατος. Μεταρροπαί, έκπλιξις (σχηματισμός σπηλαίων), άποσύνθεσις και άποσάθρωσις πετρωμάτων.

Σχηματισμός κοιτασμάτων γύφου και μαγειρικού άλατος, άροσιμος γής, μάργας, πηλώ, άργίλιον, καολίνιον και άλλων.

Σχηματισμός παγετώνων. Λιθώνας. Πηγγαί. Ατμοσφαιρική έξήματα, ύδατοσυλλεκτική περιήγη των πηγών. Άρτεσιανά έρβάτα, σιδηρούσι πηγγαί, άλκαλικαί πηγγαί.

β) Ένέργεια του άνέμου. Θίνες, άποθέσεσις κ.λ.π.

γ) Πετρογονική ενέργεια των φωτών και των ζώων. Τύρρη, λιγνίται, λιθάνθρακες, κοραλλιογενείς όραλοι και νήσι κ.λ.π.

δ) Ήφαιστεια φαινόμενα. Γένεσις της γής, κατασκευή

της ύδρογειοῦ ἐκ διακρούσων πυρηνος, στερεοῦ φλοῦδ, ὑδροστράτης καὶ ἀτμοσφαιρας.

Ἡρασίεται καὶ ἐνέργεια αὐτῶν. Ἐκρηγμένην πατρῶματα (λάζα, τόρος) τέτρα, γραυίτης, βασιλίτης, σκωρίσι κ.λ.π. καὶ θερμαί πηγαί.

ε) Σχηματισμὸς ὄρεων: ἀλλοιώσεις τῆς ἀρχῆς ἀποθέσεως, πυλῶσις, λεκάσι, σάγμασι, ῥήγμασι καὶ πλήρωσι αὐτῶν (μεταλλεύματα), μεταπτώσεις, ὁμοίωσις, ἔξαρσις καὶ συνίψησι τοῦ ἔδαρου. Σχετικαὶ ἀσκήσις.

στ) Ἰσχυρὸς, ὄρη, ἐπιφανεία: ἀποθέσεως, στρωματωσιδάδες, κλιτίες, κοιλάδες, ὄρησιαι.

Τ ὁ ξ ἰ ος ΣΤ'

Θερμὴν περιόδου Ὀραὶ 5

Φθινοπωρινὴν περιόδου Ὀραὶ 8

Φυσικὴ. 1) Ἀκουστικὴ. Ἥχος, ἥχηματα αὐτοῦ. Ταχύτης τοῦ ἤχου, τρόποι διαδόσεως αὐτοῦ. Ἀνάκλισις τοῦ ἤχου, ἤχος, ἀντήχησις. Ὑψος, ἰσχύς καὶ χροὰ τοῦ ἤχου. Μέτρησις τοῦ ὕψους, γραμμικὴ μέθοδος. Παλμοὶ τῶν τεταμένων χορδῶν, κινήσεις ἐπιπέδου καὶ ἑρπύσειας. Ἀρχὴ τοῦ Doppel. Θεωρίαι τῶν κινήσεων στοιχειώδους. Ἡχητικὴ ποιήτης. Μουσικαὶ κλίμαξις. Τὸ φωνητικὸν καὶ ἡχοειρικὸν ὄργανον τοῦ ἀνθρώπου. Φωνογράφος. Ἀκτινιστὴν ἐν ἐκείτῳ κεραλίη.

2) Ὀπτικὴ. Φῶς, θεωρίαι τῶν κινήσεων. Ἀρχὴ τοῦ Huygens. Ἐθθῶνῆκασις διέδοσις τοῦ φωτός, ἀποτελέσματα αὐτῆς. Ταχύτης τοῦ φωτός, νόμοι, φωτομετρία. Ἀνάκλισις τοῦ φωτός. Κάτοπτρα, ἐπίπεδα καὶ σφαιρικὰ, εἰδῶλα. Διάκλισις τοῦ φωτός, νόμοι, ὁλικὴ ἀνάκλισις καὶ ὁρικὴ γωνία. Ἄτμοσφαιρικὴ διάκλισις, ἀντικατοπτρισμός. Διπλῆ διάκλισις. Φαινόμενα συμβολῆς τοῦ φωτός. Φαινόμενα περιθλάσεως. Πόλωσις τοῦ φωτός. Λεπτοὶ εἰκοί, εἰδῶλα. Ὀπτικὸν πρῆγμα. Πρῆγματα ὁλικῆς ἀνάκλισεως. Ἀνάκλισις καὶ σύνθεσις φωτός. Ἡλικῶν εἰκοί, θερμαντικαὶ καὶ χημικαὶ ἀκτίνας, φωτοχημεία. Γραμμικὴ τῶν ἠλεκτρικῶν ῥεύματων. Φασματωσιτικὴ καὶ φασματοσκοπικὴ ἀνάλυσις, νόμοι αὐτῆς. Ἀστρονομικὴ Ἀντιγραμμοτικὴ συστήματα. Ὀφθαλμοί, πορεία τῶν ἀκτίων, ἔμφατροπία, πρεσβυτία, ὑπερμετροπία. Μεταίτηγμα. Κινηματωγράφος. Ὀπτικὰ ὄργανα. Διόπτρα, τηλεσκοπία, μικροσκοπία, ὑπερμικροσκοπία. Φωτεινὰ μετρώμα. Ἀσκήσις ὡς ἀνωτέρω.

3. Μαθητικὴ. α) Ὀρισμὸς καὶ διαίρεσις αὐτῆς. Ἰσχυὸν σημεῖον, στερεὸν σώμα. Δυνάμεις, ἐνεργήματα, σύνθεσις δυνάμεων ἐνεργουμένων ἐπὶ σημείοι, πολλῶν τῶν δυνάμεων. Ἀνάλυσις δυνάμεων. Στατικὴ τῶν στερεῶν. Ροπή δυνάμεως πρὸς σημείοι. Σύνθεσις παραλλήλων δυνάμεων. Ἐφαρμογὴ ἐπὶ τοῦ μηχανοῦ.

Κέντρον βάρους, εὐρείσις αὐτοῦ. Ζεύγη. Μετάθεσις ζευγῶσι καὶ μεταγωγματοσὶς εἰς τὸ αὐτῶν ἰσορροπία. Σύνθεσις κινήσεων. Σύνθεσις ὁμοῦμοτις δυνάμεων ἐπὶ στερεοῦ σώματος. Σύνθεσις ἰσορροπίας. Ἐλευθέρου στερεοῦ καὶ στερεοῦ σφαιρικοῦ ἐπὶ ἐπιπέδου ὄριοντιου. Ἰσορροπία τῶν ἀπλῶν μηχανῶν.

β) Κίνησις ὁλική. Ταχύτης. Ἐπίστασις κινήσεως ὁλικῶς σημεῖου. Ταχύτης εἰς πᾶσαν κίνησι. Ἐθθῶνῆκασις ὁλικῶς μεταβαλλομένη κίνησις, ἐπιτάχυνσις. Κίνησις κωνικὴ, κίνησις περιωδική. Κίνησις ἀπλή, παλμική. Κίνησις στερεοῦ σώματος μεταβατικὴ περιστροφική. Ἐκκεντρική. Κυλίη. Ὀ κοιλίας ὡς μηχανή, μετατροπὴ κινήσεως εὐθύγραμμου εἰς κυκλικὴν καὶ ἀντικατάρθρου, μετατροπὴ κινήσεως εἰς κωνοδρομικήν καὶ ἀντικατάρθρου.

γ) Δυναμικὴ. Ἀρχαί, μέτρα. Θεωρίαι αὐτῆς, ἐνέργεια, ἀρχὴ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐνεργείας. Φαινόμενα δυνάμει. Νευτώνειος εἰδίς. Παρότης, πτώσις τῶν σωμάτων ἐν τῷ κενῷ, νόμοι αὐτῆς. Π-ῶσις ἐν ὁλικῷ μέτῳ, ἀνιστάσις τοῦ μέσου.

Ἐφαρμογαὶ τῶν νόμων τοῦ Μαρτύτου, τοῦ Ἀρχιμήδου κ.λ.π. τῆς ἀντιστάσεως τοῦ μέσου εἰς τὴν κίνησιν τῶν ἀεροστάτων, τῶν ἀεροπλάνων, τῶν ὑποδερχίων.

δ) Ἐκκεντρικὴ. ἀπλῶν ἐκκενρῶσι, σφαιρικῶν ἐκκενρῶσι, ἀναστρέφαμα ἐκκενρῶσι.

Ἐκκενρῶσι ὄρεολογία. Ροθῶματρον. Αἴτις μεταβάλλουσι τὸ 0. Μεταβολαὶ τοῦ ἀπλότου βάρους τῶν σωμάτων καὶ ὕψος. Ἀποδείξις τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς.

ε) Συστήματα μονάτων. Ὀργανα μετρώματων, ῥαβδάματα Βερνιέρου, κλιβητοματρον, ἀεροστάθμα, μικρομετρικῶσι κοιλίασι.

στ) Ἐλαστικότης. Ἐλαστικότης τῶν στερεῶν, ἔλαστικότης καὶ σφαισις, νόμοι τοῦ Hooke. Κάψις, σφῆρασις, ἔριον ἔλαστικότης. Μήμησι ἀλλοιώσεις τῶν στερεῶν, κληρῶσις. Φορτῶν θραύσεως.

4. Μαθητικὴς καὶ ἡλεκτρομῶσι. α) Δυναμικὰ ἐπίπεδα. Μαθητικὸν πεδίων, μαθητικῶν ῥάβδα. Μαθητικὴ ροπή ῥάβδου. Μαθητικὴ ροπή. Γραμμικὴ ἐπιγωγή. Μαθητικοματρον. β) Ἡλεκτρικὸν πεδίων. Ἐργον ἐν τῷ πεδίο. Πηλεκτρὶ δυναμικὸν, ἰσορροπία ἐπιφανείας. Χωρητικότης. Μέτρησις ἡλεκτροδυναμικῶν, ἡλεκτροματρον. Μαθητικὸν πεδίων ρεύματων εὐθύγραμμου, κυκλικοῦ σωληνωτοῦ. Νόμοι Laplace, ἐπιπέδου μαθητικῶν πεδίων ἐπὶ ῥαβδου, νόμοι τοῦ Maxwell συστήματα μονάτων.

γ) Παρὶ ραδιοενέργειας. Ἀσκήσις πειραματικὴ καὶ θεωρητικὴ ἐν ἐκείτῳ κεραλίη.

δ) Χημεία. 1) Εἰσαγωγή εἰς τὴν ὄργανικὴν χημείαν. ἱστορικὴ αὐτῆς ἀναπόστις, τὸ ὄργαν αὐτῆς. Ὀρισμὸι, ὄργανικα καὶ ὄργανομοικα. Συστατικὰ τῶν ὄργανομοικῶν ἑνώσεων. Στοιχειώδεις ἀνάλυσις ὄργανικῆς ἑνώσεως. Κατασκευὴ τοῦ μοριακοῦ τύπου τῆς ὄργανικῆς ἑνώσεως. Ἐνώσις ἰσομερῶσι καὶ πολυμερῶσι. Ἀκτίμησις.

2) Διαίρεσις τῶν ὄργανομοικῶν ἑνώσεων, α) ὄργανομοικῶσι κες καὶ ἀποδείξεσις τούτων σπειρ 1) μεθάνου, αἰθάνου, πατρίλιας, αἰθάνου, εὐβόλου, φωσφάνου, περηνωθάνου. 2) ὄργανομοικῶν ὄργανομοικῶν. Ἐνῆκα, τυτρίλις, τοῦ λουθίου, καθάλιν, πυνύματα, ἐπινομομοικῶσι, ζέωσις, εἰνις. 3) ὄργανομοικῶν, περηνωθάνου, ἐπινομομοικῶν, λίπη, ἔλαια, ὄρη, ἀλλεθάνου. 3) ὄργανομοικῶν ὄρη δέξι. ὄργανομοικῶν, ἡλεκτρικῶν, τρομῶν, κηρῶν, στερεῶν, σφαιρικῶν, ἐλαίων, κηρῶν, σίκεων, Ἀκτίμησις.

β) Ὑδατῶμασις, σταφυλομάχησι, χημικοματρον, ἀπλῶν καὶ ἑπιτακῶν αὐτοῦ. Ἐπίστασις, ὄρητικὸν νόμοι, κατάρθρου καὶ χημῆσι αὐτῆς, μικροματρον, κηρῶν δέξι, κηρῶν καὶ ἔλαιου. Ἀκτινοματρον, εὐβόλου ἔλαιου, ῥητῶν, ἡλεκτρικῶν κηρῶν, γωσπηρικῶν, ὄρησις ἀπομομοικῶσι. Ἀκτίμησις.

3) Πολυμοικὴ ἔρις. Σημ. Ὁ χρόνις διέκλυσις καὶ ἡ κατανικὴ τῶν ὄρησι τοῦ προεργάματος κατὰ τὴν θερμὴν καὶ τὴν φθοσῶν τῶν κηρῶν εἰς τοὺς ἐπὶ μέρος κλάδους τοῦ Φυσικομοικῶν ὄρητικῶσι καθορίζονται δι' ἀποκρίσεως τοῦ Σπύλλου τῶν διέκλυσις ὄρητικῶν ἐπὶ τοῦ ὁλικῶν ὄρησις Ἐπιτακῶν τῶν Φυσικομοικῶν.

8. ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Τ ὁ ξ ἰ ος Ι'

Φθινοπωρινὴν περιόδου Ὀραὶ 1.

Γενικὴ γεωγραφικὴ ἐπιτάχυνσις ἑκείτῳ τῶν ὁλικῶν ὄρησι τῆς Ἑβρώπες. Πειρῶσι. Σύνθεσις εἰδήσεως τῶν ὁλικῶν γεωρῶν καὶ τῶν ὄρησι τῶν ἑβρώπεων ὄρησι.

Παρατήρησις. Ἡ γεωγραφικὴ εἰδήσις εἰδικῶν γεωρῶν θὰ βασιτεύει εἰς πᾶσις ἡ ἐκείτῳ ἡ ὁλικῶν ὄρησι πᾶσι τῶν ὁλικῶν, συντακτικῶσι εἰς τὴν ἀναπόστις ἀναπόστων, εἰς τὴν παρατήρησις ὄρητικῶν παραλλήλων, ἀναπόστων γεωρῶν, γεωγραφικῶν εἰδικῶν, εἰδικῶν, ὄρησι.

τεινών προπλάσμάτων, πλαστικών χαρτών, γεωγραφικών εικόνων, εικόνων φωτεινών προβολών και κινηματογραφικών, εις την σπουδήν ποικίλων στατιστικών πινάκων, σχηματογραφικών παραστάσεων, γεωγραφικών μεγεθών, συγκριτικών πινάκων κ.λπ.

Τάξις Δ'.

Φθινοπωρινή περίοδος. *Ωρα 1.

Γεωγραφική επισκόπησις τῆς ὅλης Γῆς :

Επισκόπησις τῶν φυσικῶν γεωγραφικῶν στοιχείων τῆς γῆς ἐν τῇ ὁπ' ἀλλήλων ἐξαρτήσει των. Ἡ γεωλογικὴ διακρίσις τῆς γῆς. Ἡ ἐξέλιξις τῆς. Αἱ γεωλογικαὶ ἔποχαι καὶ τὰ γεωρήματα των. Ἡ εἰκονομικὴ παρουσίασις των. Ἡ περίεξις τῶν πετρωμάτων καὶ τοῦ ἔδαφους καὶ οἱ συντελεσταὶ αὐτῆς. Οἱ παράγοντες τοῦ ὄριζοντιοῦ καὶ τοῦ καθέτου διεκμελισμοῦ τῆς γῆς. Τὰ ὕδατα καὶ οἱ συντελεσταὶ αὐτῶν. Ἡ γεωγραφικὴ διδασίς τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν. Τὸ κλίμα καὶ οἱ παράγοντες αὐτοῦ. Κλιματολογικαὶ ζώναι. Τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα τῆς γῆς. Ἡ διακρίσις αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς καὶ οἱ λόγοι αὐτῆς.

Τάξις Ε'.

Φθινοπωρινή περίοδος. *Ωρα 1.

Επισκόπησις τῶν ἀνθρωπογεωγραφικῶν στοιχείων τῆς γῆς ἐν τῇ ὁπ' ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν φυσικῶν ἐξαρτήσει των, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τὰ φυσικὰ ἐπιδράσει των. Ἡ γῆ ὡς κατοικία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ προϊστορικὸς ἀνθρώπος καὶ ἡ πρωτογενὴς ζωὴ. Αἱ ἡλικίαι τῆς ἀνθρωπίνης. Ἡ πολιτισμένη ζωὴ. Ἀρχαῖαι κοινότητες τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ γεωγραφικὴ διασπορὰ τῶν ἀνθρώπων, ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἐν τῷ συνόλῳ καὶ κατὰ φυλάδας. Ζώναι γῆς πυκνῶς καὶ ἀραιῶς κατοικημέναι. Αἰτίαι συγκεντρώσεως πληθυσμοῦ.

Τὰ σημερινὰ κέντρα τοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ στοιχεῖα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, οἱ μὲ ἀυτὰ ἀσχολούμενοι κλάδοι τῆς καὶ οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀναπτύξεώς ἐκάστου. Τὰ μεγαλύτερα κέντρα τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς. Τὰ μεγαλύτερα ὀρυκτοσχηματικὰ καὶ βιομηχανικὰ κέντρα. Τὰ κέντρα τοῦ ἐμπορίου. Αἱ μεγάλαι ἐξοὶ τῆς παγκοσμίου συγκοινωνίας (ἐν γῆ, ἐν θαλάσσῃ, ἀέρος).

Τὰ στοιχεῖα τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ καὶ οἱ συντελεσταὶ ἐκάστου. Γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν θρησκευμάτων, καὶ γλωσσῶν. Τὰ κέντρα τῆς καλλιτερίαις τῶν ἐπιστημῶν καὶ καλῶν τεχνῶν.

Παρατηρήσεις. Αἱ ὡς ἀνωτέρω γεωγραφικαὶ ἐπισκοπήσεις θὰ βασιζομένην εἰς ταξικὰς ἢ ὁμαδικὰς ἰατομικὰς ἐργασίας τῶν μαθητῶν, συνιστάμενας εἰς τὴν χρησιμοποίησιν παρατηρήσεων γενομένων εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν κατ' ἀλλήλων χαρτῶν καὶ εἰκόνων, εἰς τὴν σπουδὴν ποικίλων στατιστικῶν πινάκων, σχηματογραφικῶν παραστάσεων γεωγραφικῶν μεγεθῶν καὶ συγκριτικῶν πινάκων, εἰς τὴν παρατήρησιν προβολῶν φωτεινῶν καὶ κινηματογραφικῶν εικόνων κ.λπ.

9. ΤΕΧΝΙΚΑ

Τάξις Γ'.

Θερινὴ περίοδος. *Ωρα 1.

Φθινοπωρινή περίοδος. *Ωρα 2.

1. Ἰγνογραφία. α') Ἰγνογράφους ὡς ἐν τῇ Β' τάξει, β') Ἐξέρις τῶν κυρίων γραμμῶν καὶ σχηματοποίησις τῶν Ἰγνογραφουμένων. Διαχωρητικὴ Ἰγνογραφία. Μελέτη τῆς Ἐλληνικῆς Διαχωρητικῆς. γ') Ἀρχαὶ Προοπτικῆς.

2. Χειροτεχνία :

Α) Πλαστικὴ καὶ Ψυφιστεχνία. Ἐργασίαι ἐκ τοῦ φυσικοῦ

μὲ πρότυπα φυσικὰ, τεχνικὰ καὶ φανταστικὰ θὰ κατασκευάζονται :

α) Ἀντικείμενα τεχνικώτερα ἢ μέχρι τοῦδε, σχετικὰ μὲ τὰ ἐν τῇ τάξει διδασκόμενα μαθήματα, καὶ β) Ἀνάγλυφα ἀντικείμενων ἰδίας ἐκ τοῦ ζωοῦ καὶ φυσικοῦ κόσμου (μετὰ καταλλήλου χρωματισμοῦ).

Ἀπόδοσις διὰ ῥυθμοῦ κηλίνων ἐργῶν.

Τάξις Δ'.

Θερινὴ περίοδος. *Ωρα 1.

Φθινοπωρινή περίοδος. *Ωρα 2.

1. Ζωγραφικὴ. Χρώματα καὶ ἀνάμειξις αὐτῶν πρὸς παραγωγὴν διαμέσων τῶν. Ἰγνογραφία ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ἀπὸ μνήμης καὶ ελευθέρᾳ, βία μνηστικῆς τέχνης.

2. Γεωμετρικῶν σχημάτων. Ἡ φύσις αὐτοῦ. Ὁργανοὶ σχεδιάσεως. Λύσεις γεωμετρικῶν προβλημάτων δι' ἀπλῶν κατασκευῶν. Ἰγνογράφους ὑπὸ κλίμακα ἐπιπέδων σχημάτων. Γεωμετρικὰ σχήματα διαπέδων καὶ ὀροφῶν. Προβολαὶ ἐπιπέδων. Προβολαὶ στερεῶν, γραμμῶν καὶ ἐπιπέδων σχημάτων. Συγείσματα στερεῶν γεωμετρικῶν σωμάτων, ἐπιπέδων καὶ ἐπιπέδων ἔχοντων γεωμετρικῶν σχήματα.

3. Χειροτεχνία. Ἐργασίαι διὰ χαρτοῦ. Κατασκευὴ διὰ χαρτοῦ α) τῶν γεωμετρικῶν στερεῶν ἐπὶ ἰσῆ βλάται μαθηματικῶν διδασμένων, β) ποικίλων κτεσῶν καὶ ἀντικειμένων ἔχοντων γεωμετρικῶν σχήματα.

Τάξις Ε'.

Θερινὴ περίοδος. *Ωρα 1.

Φθινοπωρινή περίοδος. *Ωρα 2.

1. Ζωγραφικὴ, ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει.

2. Γεωμετρικῶν σχημάτων, ὡς ἐν τῇ Δ' τάξει. Ἐφαρμογὴ τῆς προοπτικῆς ἐπὶ διαφόρων σχεδίων, κατὰ προτιμήσιν ἀρχιτεκτονικῶν.

Τάξις ΣΤ'.

Θερινὴ περίοδος. *Ωρα 1.

Φθινοπωρινή περίοδος. *Ωρα 2.

Γεωμετρικῶν σχημάτων, ὡς ἐν τῇ Ε' τάξει. Ἀντιγραφαὶ ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων ὑπὸ κλίμακα.

10. ΩΔΙΚΗ

Τάξις Γ'.

Φθινοπωρινή περίοδος. *Ωρα 1.

Ἀπλὰ τρίφωνα ἀσκήσεις. Ἀπλὴ ἔννοια τρίφωνου τυχροδίας. Τρίφωνα γυμνάσματα καὶ ἄσματα κλίμακος καὶ νεότερα κλίμακος Ντό. Ἀσκήσεις ἀρπιατικῶν κλίμακος Ντό. Μείζονες κλίμακος Ρέ, Λέ, ὅπως ἀνωτέρω ἢ κλίμαξ τοῦ Σόλ. Τρίφωνα (συνεπυρνωμένον, ἀνεπυρνωμένον), ἐξέτηχον. Σχετικὰ γυμνάσματα καὶ ἄσματα. Μέτρον 3/8, ὅλαι αἱ ρυθμικαὶ μορφαὶ τοῦ. Σχετικὰ γυμνάσματα καὶ ἄσματα. Μείζονες κλίμακος Φα, Σι ὄρ., Μι ὄρ., ὅπως καὶ ἡ μείζων Σόλ. Μέτρον 7/8. Γυμνάσματα καὶ ἄσματα μέτρον 6/8 (εἰς 6 κινήσεις καὶ εἰς 2). Γυμνάσματα καὶ ἄσματα εἰς 7)3. Ἐλάσσων κλίμαξ τοῦ Λά ἀρμονικῆ. Διαστραφία αὐτῆς καὶ ὠδινῆ ἀσκήσις ἐπ' αὐτῶν. Ἐλάσσων Λα μελωδικῆ. Σχετικὰ γυμνάσματα καὶ ἄσματα μονόφωνα καὶ δίφωνα, πλαστικὰ καὶ νεότερα. Γυμνάσματα καὶ τρίφωνα ἄσματα. Σύγκριστις μείζονος καὶ ἐλάσσωνος κλίμακος.

Ὁμώνομοι κλίμακος. Ἀρχαῖα ἐλάσσων κλίμαξ τοῦ Λα. Γυμνάσματα καὶ ἄσματα ἐπιπέδου ἐπ' αὐτῆς. Διπλὴ σιγμή.

Τάξις Δ'.

Φθινοπωρινή περίοδος. *Ωρα 1.

Αἱ λοιπαὶ μείζονες κλίμακος. (Μι, Σι, Φα διασ., Ντό διασ.,

Αα Ψρ., Ρε Ψρ., Σολ. Ψρ., Ντο Ψρ.). Σχετικά τών κλιμάκων τούτων γυμνάσματα και άσματα μονόφωνα, δίφωνα και τρίφωνα, κλασικά και νεότερα, κινήσεις πολύφωνοι. Γενικά παρατηρήσεις επί τών μεζόνων κλιμάκων, αναρμόνιοι κλιμάκες. Κλειδί του Φα, σχετικά γυμνάσματα. Δ.πλή σημεία αλλοιωσιως. Δι έλασσονες κλιμάκας (Μι, Σι, Φα δίεζ., Ντο δίεζ., Ρε δίεζ., Αα δίεζ., Ρε, Σολ, Ντο, Φα, Σι Ψρ., Μι Ψρ., Αα Ψρ.).

Σχετικά τών κλιμάκων τούτων γυμνάσματα και άσματα μονόφωνα, δίφωνα και τρίφωνα, κλασικά, νεότερα και ζημώδη. Γενικά παρατηρήσεις επί όλων τών κλιμάκων. Ασχήσεις εις τόν φωνητικόν σχηματισμόν του κύκλου όλων τών κλιμάκων μεζόνων και έλασσόνων.

11. ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.

Τάξις Γ'

Φθινοπωρινή περίοδος. Ώραι 3.

Ή διδασκαμένη εν τή Γ' τάξει τών λοιπών γυμνασίων.

Τάξις Δ'

Φθινοπωρινή περίοδος. Ώραι 2.

Ή διδασκαμένη εν τή Δ' τάξει τών λοιπών γυμνασίων.

Τάξις Ε'

Φθινοπωρινή περίοδος. Ώραι 2.

Ή διδασκαμένη εν τή Γ' τάξει τών λοιπών γυμνασίων
Προλόγιον πρόγραμμα τών Πρακτικών Λυκείων.

Θερινή περίοδος χειμεριν. περιόδου

Τάξεις

Γ' Δ' Ε' ΣΤ'

Γ' Δ' Ε' ΣΤ'

	Γ'	Δ'	Ε'	ΣΤ'	Γ'	Δ'	Ε'	ΣΤ'
1) Ορθογεωμετρία	1	1	1	1	1	1	2	2
2) Αρχαία Έλληνικά	4	4	4	6	7	6	6	9
3) Νέα Έλληνικά	3	2	2	2	3	2	2	3
4) Γαλλικά	-	-	-	-	3	3	-	-
5) Ιστορία	2	2	2	3	3	2	2	3
6) Μαθηματικά	5	5	5	6	7	8	8	10
7) Φυσικογνωστικά	2	3	3	5	3	7	7	8
8) Γεωγραφία	-	-	-	-	1	1	1	-
9) Τεχνικά	1	1	1	1	2	2	2	2

10) Ωδική	-	-	-	-	1	1	-	-
11) Γυμναστική	-	-	-	-	3	2	2	-
Σύνολον ώρων	18	18	18	24	34	35	35	37

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Ή θερινή διδακτική περίοδος διαρκεί από 10 Ίουνίου μέχρι 15 Ίουλίου, ή δε φθινοπωρινή, αρχομένη από 1 Σεπτεμβρίου δια πάσας τās τάξεις τών Πρακτικών Λυκείων, λήγει τή 31 Δεκεμβρίου, πλην τής ΣΤ' τάξεως, δια τήν όποιαν παραταύται τή 31 Οκτωβρίου.

2. Ή διάρκεια τής διδακτικής ώρας κατά τήν θερινήν περίοδον όρίζεται εις 45', τών δε διαλειμμάτων εις 10' πλην του δευτέρου, διαρκείας 15', ισχυροσών δια τήν φθινοπωρινήν περίοδον τών άγχι τούτε διατάξεων.

3. Ή μεζων έντατις τής διδακτικής έργασίης δέον να συμπέτη κατά τήν φθινοπωρινήν περίοδον. Κατά τήν θερινήν αποσκοπείται εν πρώττις αναπροσαρμογή τών μαθητών εις τήν σχολικήν ζωήν και τήν διδακτικήν έργασίαν, ανακόπτεισ και έδρασισεις τών κατά τό παρελθόν εις τά κύρια έίδια μαθήματα κτηθετών γνώσεων, δια να επακολουθήτη επιξερυσία νέας ύλης εν ρυθμή και κατά τρόπον ανάλογον προς τās συνθήκας, ός ός διατελούσιν έκτακτοί οι μαθηταί, προκειμένου ίδια περι μαθημάτων, τα όποια απαιτούσι τόντονον πνευματικήν ενέργειαν.

Ύπό τό αυτό πνεύμα δέον να ρυθμισθώσι και οι κατ' οίκον έργασίαι τών μαθητών, αίτινες δέον να είναι έλάχισται, εύχερείς, ός τά πολλά δε προαιρετικά.

4. Καθόλου ό διδάσκων δέον να μη θεωρήη κατά κύριον λόγον τήν πρόσκτηση όσω τό δυνατόν μεγαλύτερου ποσού γνώσεων, άλλα να αποβλέπη εις τήν άριστην διακotecήν τών ενσιωδεστέρων και εις τά τυπικά αποτελέσματα τής διδακτικής, μάάλιστα δε τών ήθικων και άθηναι-θηρακειατικων γρηνηματιών τών μαθητών.

5. Δεα τό πεπερασμένον του χρόνου ή εν τή ΣΤ' τάξει του πρακτικου λυκειου διδακτική έργασία δέον να είναι έντατική και άμφοτέρως τās περιόδους.

Έν Αθήναις τή 25 Ίουνίου 1941.

Ο επί τών Θρησκευμάτων και Έθν. Παίδεας Υπουργός

Κ. ΛΟΓΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ότι από της 1^{ης} Ιανουαρίου 1938 δίνεται το άρθρον 1 του έπ' αριθ 1013|1937 Ανταγκαστικού Νόμου (Εφ. Κυβ. 531 της 31|2|1937 (Τεύχος Α') και της εις εκέλευσιν αυτού έδουθείσης έπ' αριθ. Μ 19233 της 31 Δεκεμβρίου 1937 απόφασεως του Υπουργού των Οικονομικών δημοσιευμένων αδημέρουν (Εφ. Κυβ. 278 Τεύχος Β'), ώρισθησαν οι όροι της έτηρίας συνδρομής της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, τὰ τέλη των δημοσιεύσεων και ή τιμή των τμηματικών πωλουμένων φύλλων της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως κλπ. ως κάτωθι :

Από της 16^{ης} Ιουλίου 1938 διά της έπ' αριθ. Τ 5733|1938 όμοιας απόφασεως, (Εφ. Κυβ. 115|1938 Τεύχος Β') ώρισθησαν τὰ τέλη της δημοσιεύσεως των Κοδικολοιουμένων Καταστατικών των Α' Έ. εις δραχ. 5000.

Από της 9^{ης} Οκτωβρίου 1939 διά της έπ' αριθ. Ε. 9247|39 απόφασεως (Εφ. Κυβ. 251|1 39 τεύχος Β') ώρισθησαν τὰ τέλη δημοσιεύσεως εν τῷ Δ. Α. Ε. των κατά το από 20|5|1939 Β. Α. ανακοινώσεων των υπό διάλυσιν και εκκαθάρισιν Έλληνικών Άνων Έταιριών εις δραχ. 200.

Από 1^{ης} Ιανουαρίου 1940 διά της έπ' αριθ. Μ. 250|40 όμοιας απόφασεως (Εφ. Κυβ. 4 1940 τεύχος Β') ώρισθη ή τιμή των τμηματικών πωλουμένων φύλλων του Δελτίου Έταιριών και Βιομηχανικής Ίδιοκτησίας εις δραχ. δέκα πέντε (15).

Από 1^{ης} Φεβρουαρίου 1940 διά της έπ' αριθ. Τ. 2335|1940 όμοιας απόφασεως (Εφ. Κυβ. 7-|1940 τεύχος Β') ώρισθησαν τὰ τέλη των εν Δ. Α. Ε. δημοσιουμένων κατά το άρθρον 32 του Νόμου 3221|1924 γνωστοποιήσεων των Κτηματικών Τραπεζών εις δραχ. 2000.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

	Τετραμηνιαία	Εξαμηνιαία
1. Διά τὸ τεύχος Α'	Δραχ. 300	500
2. Διά τὸ τεύχος Β'	» 200	350
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	» 450	750
4. Διά τὸ τεύχος Γ'	» 200	350
5. Διά τὰ τρία τεύχη Α', Β καὶ Γ'	» 600	1000
6. Διά τὸ Παράρτημα	» 500	850
7. Διά τὰ τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα	» 1070	1750
8. Διά τὸ τεύχος Α' ἢ Β' ἢ Γ'	» 600	1000
9. Διά τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωτέρας Ἐταρείας	» 1500	2500
10. Διά τὸ Δελτίον Ἐμπορ. καὶ Γεωμυχ. Ίδιοκτησίας	» 200	350
11. Διά τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωτέρας Ἐταρείας καὶ Ἐμπορ. Βιομηχ. Ίδιοκτησίας	» 1700	2900
12. Διά τὸ τεύχος Ἐπιπέδου Νομ. Προσώπων Ἀπὸ Ἀνάσιν κλπ	» 500	850
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον	» 2000	3500

Διὰ τοὺς ἄλλους τοὺς Κράτους ἢ έτηρία συνδρομή δέσσει εἰς τὸ ἔμμεν τὰς εἰς τὴν ἀνεπιμαρμένην ἀπορρομή της Έφμερίδος.

Ἡ συνδρομή εἰς πάντας περιπτώσεις ἄρχεται ἀπὸ της 1^{ης} Ιανουαρίου ἐκείνου έτους καὶ εἶναι προκληρωτέα.

Ἡ τιμή των τμηματικῶν πωλουμένων φύλλων της Έφημερίδος ώρισθη δι' έλευσιν φύλλων :

- 1. Των Α' Β' Γ' τευχῶν, του Παραρτήματος, του Δελτίου Ἀνωτέρας καὶ του Τεύχους Ἐπιπέδου Νομικών Προσώπων Ἀπὸ Ἀνάσιν κλπ. .... Δρ. 10. —

Με πληρωμὴν διὰ της συνδρομῆς καὶ διὰ τῶν τέλων τῶν εἰρησ φώσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργητικῶν προκαταβολῶν εἰς τὰ ἄρθετα τμηματικά φύλλα πωλουμένων καὶ τῶν εἰρησ φώσεως δημοσιεύσεων, ἐπερ' ἀποτέλλεται παρά του ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν ἐπισησιν του ἔθνικου Τυπογραφείου.

- 2. Δι' ἔκδοτον φύλλον του Δελτίου Ἐταιριών καὶ Βιομηχανικής Ίδιοκτησίας. .... Δρ. 15. —
- 3. Δι' ἔκδοτον ἀντίτυπον του Δελτίου Βιομηχανικής Ίδιοκτησίας μέγεθ 31|12,39. .... » 25 —

Τὰ τέλη των δημοσιεύσεων δέσονται ως ἑξῆς :

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωτέρας Ἐταιριών

- 1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων ... Δρ. 300
- 2. Τῶν καταστατικῶν των Ἀνωτέρας Ἐταιριών » 10.000
- 3. Τῶν τροποποιήσεων των καταστατικῶν των Ἀνωτέρας Ἐταιριών. .... » 2.000
- 4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωτέρας Ἐταιριών, δόσεις δημοσιεύονται μετὰ των μη τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἑνιαίον κείμενον καταστατικῶν. .... » 5.000
- 5. Τῶν ανακοινώσεων και προσαρτήσεων εἰς Γεν. Συμβουλίας των Ἀνωτέρας Ἐταιριών » 800
- 6. Τῶν ανακοινώσεων των υπό διάλυσιν και εκκαθάρισιν Ἐλλην. Ἀνωτέρας Ἐταιριών συμρώνων τῷ Β. Α. τῆς 20|5|1939. .... » 2.000
- 7. Τῶν ἰσολογισμῶν των Ἀνωτέρας Ἐταιριών » 4.000
- 8. Τῶν συνολικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωτέρας Ἐταιριών. .... » 1.500
- 9. Τῶν κατά τὸ άρθρο 32 του Νόμου 3221|1924 γνωστοποιήσεων των Κτηματικῶν Τραπεζῶν. .... » 2.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα της Έφμερ. Κυβερνήσεως

- 1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσαρτήσεων και ἄλλων δημοσιεύσεων. .... » 300

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ